EURÓPSKA
KOMISIA

V Bruseli 8. 12. 2021
COM(2021) 782 final

2021/0411 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o výmene informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov, ktorou sa zrušuje rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV

{SEC(2021) 420 final} - {SWD(2021) 374 final} - {SWD(2021) 377 final}

DÔVODOVÁ SPRÁVA

1. KONTEXT NÁVRHU

• Všeobecný kontext

Ako sa stanovuje v Stratégii EÚ pre bezpečnostnú úniu[1], v novom programe boja proti terorizmu pre EÚ[2] a v stratégii EÚ na boj proti organizovanej trestnej činnosti na roky 2021 – 2025[3], nadnárodné hrozby si vyžadujú koordinovanú, cielenejšiu a prispôsobenú reakciu. Hoci vnútroštátne orgány pracujúce v teréne predstavujú prvú líniu v boji proti organizovanej trestnej činnosti a terorizmu, opatrenia na úrovni Únie a celosvetové partnerstvá zohrávajú zásadnú úlohu z hľadiska zabezpečenia účinnej spolupráce, ako aj výmeny informácií a vedomostí medzi vnútroštátnymi orgánmi, a to za podpory spoločného rámca trestného práva a účinných finančných prostriedkov. Organizovaná trestná činnosť a terorizmus sú navyše typickým prejavom prepojenia medzi vnútornou a vonkajšou bezpečnosťou. Tieto hrozby sa šíria cez hranice a prejavujú sa v organizovaných zločineckých skupinách a v teroristických skupinách, ktoré sa zapájajú do širokej škály trestnej činnosti.

V priestore bez kontroly vnútorných hraníc (ďalej len „schengenský priestor“[4]) by príslušníci polície v jednom členskom štáte mali mať rovnocenný prístup k informáciám, ktoré majú k dispozícii ich kolegovia v inom členskom štáte (mali by sa na nich vzťahovať rovnaké podmienky). V rámci Únie by mali účinne a štandardne spolupracovať. Výmena informácií o trestných veciach je preto kľúčovým prvkom, ktorý umožňuje zaistiť bezpečnosť v schengenskom priestore.

V Dohovore, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, sa odsúhlasil súbor pravidiel týkajúcich sa výmeny informácií a policajnej spolupráce spolu so zrušením kontroly na vnútorných hraniciach v rámci schengenského priestoru. Navyše sa zriadil Schengenský informačný systém (SIS), čím sa vytvorila spoločná databáza EÚ pre bezpečnosť a hranice, ktorá obsahuje informácie o hľadaných a nezvestných osobách a veciach v podobe zápisov.

Z hodnotenia hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti EÚ z roku 2021 (EU SOCTA) vyplýva, že viac ako 70 % organizovaných zločineckých skupín pôsobí vo viac ako troch členských štátoch[5]. V správe EU SOCTA z roku 2021 a v Európskej správe o drogách, ktorú vypracovalo EMCDDA[6], sa uvádza viacero oblastí, v ktorých sa zdá, že závažná a organizovaná trestná činnosť je na vzostupe. Zároveň, ako sa uvádza v programe boja proti terorizmu z decembra 2020[7], EÚ zotrváva v stave vysokej ostražitosti voči terorizmu.

Schengenský priestor je najväčší priestor voľného pohybu na svete. Umožňuje voľný pohyb viac ako 420 miliónov ľudí a voľný tok tovaru a služieb. Schengenský priestor sa odstránením kontroly hraníc stal súčasťou nášho európskeho spôsobu života. Je symbolom prepojenosti

---

1 COM(2020) 605 final.
2 COM(2020) 795 final.
3 COM(2021) 170 final.
4 Schengenský priestor pozostáva z Belgicka, Českej republiky, Dánska, Estónska, Fínska, Francúzska, Grécka, Holandska, Islandu, Lichtenštajnska, Litvy, Lotyšska, Luxemburska, Maďarska, Malty, Nemecka, Nórska, Poľska, Portugalska, Rakúska, Slovenska, Slovinska, Španielska, Švajčiarska, Švédska a Talianska.
5 Europol (2021), Hodnotenie hrozieb závažnej a organizovanej trestnej činnosti Európskej Únie (EU SOCTA).
6 Európske monitorovacie centrum pre drogy a drogovú závislosť (EMCDDA), *Európska správa o drogách za rok 2021.*
7 COM(2020) 795 final.

Európy a väzieb medzi európskymi občanmi[8]. Schengenský priestor takisto prispieva k efektívnemu fungovaniu jednotného trhu, a tým aj k rastu hospodárstva Únie[9].

Rastúca mobilita osôb v rámci EÚ však vytvára aj dodatočné výzvy v predchádzaní hrozbám trestnej činnosti a boji proti nim a v zaisťovaní verejnej bezpečnosti. Takmer dva milióny ľudí dochádzali cez hranice vrátane 1,3 milióna cezhraničných pracovníkov[10]. Napriek tomu, že pandémia COVID-19 znížila mobilitu v rámci EÚ, toky ľudí budú v budúcnosti pravdepodobne naďalej významné.

V posledných rokoch bol schengenský priestor v dôsledku mnohých kríz a výziev opakovane podrobený skúške, čo viedlo viaceré členské štáty k tomu, aby obnovili kontrolu vnútorných hraníc. Jedným z dôvodov, ktorým členské štáty vysvetlili takéto rozhodnutie, sú nekontrolované sekundárne pohyby[11] neregulárnych migrantov, ktoré tieto členské štáty považujú za závažné ohrozenie verejného poriadku alebo vnútornej bezpečnosti, a tým odôvodňujú potrebu obnoviť kontrolu hraníc. Podľa nariadenia (EÚ) 2016/399[12] (ďalej len „Kódex schengenských hraníc“) dočasné obnovenie kontroly hraníc možno zaviesť iba na obmedzenú dobu, za výnimočných okolností (ako to bolo napríklad v prípade migračnej krízy v rokoch 2015 a 2016), ako poslednú možnosť. Existuje priestor na zlepšenie, najmä pokiaľ ide o využívanie policajných kontrol a spolupráce, prirodzene aj pokiaľ ide o výmenu informácií a komunikáciu. Predovšetkým ak sa tieto opatrenia skombinujú, môžu priniesť rovnaké výsledky pri kontrole sekundárnych pohybov ako dočasná kontrola vnútorných hraníc, pričom sú menej rušivé, pokiaľ ide o voľný pohyb osôb, tovaru a služieb.

Rýchlo sa vyvíjajúce prostredie trestnej činnosti a mobilita ľudí naznačujú, že cezhraničná spolupráca medzi orgánmi presadzovania práva v EÚ a v schengenskom priestore má zásadný význam pre boj proti trestným činom a umožňuje občanom a štátnym príslušníkom tretích krajín, ktorí sa na území oprávnene zdržiavajú, aby sa mohli bezpečne voľne pohybovať. Schopnosť orgánov presadzovania práva vymieňať si informácie so svojimi partnermi v iných členských štátoch účinným a efektívnym spôsobom však naďalej ovplyvňujú dôležité výzvy. Táto schopnosť sa stále značne líši medzi členskými štátmi, čo zvýrazňuje mieru fragmentácie na úkor účinnosti a efektívnosti výmeny informácií. V dôsledku toho páchatelia trestnej činnosti a zločinecké skupiny naďalej zneužívajú tieto nedostatky v efektívnosti, aby mohli pôsobiť cezhranične, a sekundárne pohyby neregulárnych migrantov budú aj ďalej predstavovať problém.

• Dôvody a ciele návrhu

Celkovým cieľom tohto návrhu je prijať právne predpisy o organizačných a procesných aspektoch výmeny informácií medzi orgánmi presadzovania práva v EÚ, aby sa tak prispelo k účinnej a efektívnej výmene takýchto informácií, a teda k ochrane plne funkčného a odolného schengenského priestoru. Návrhom (najmä) nie sú dotknuté pravidlá upravujúce výmenu informácií o zápisoch v SIS prostredníctvom útvarov pre riešenie žiadostí o doplňujúce informácie k národným záznamom (SIRENE).

Tento návrh *smernice o výmene informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov* je súčasťou uceleného balíka, ktorý tvorí aj návrh odporúčania Rady na posilnenie operačnej cezhraničnej policajnej spolupráce, návrh nariadenia na revíziu mechanizmu

---

8 Prieskum Eurobarometra č. 474: Schengenský priestor.

9 COM(2021) 277 final, 2. 6. 2021.

10 Európska komisia (2017), Podpora rastu a súdržnosti v pohraničných regiónoch EÚ.

11 Ďalšie najčastejšie dôvody, ktoré uviedli členské štáty, zahŕňali migračnú krízu v rokoch 2015 a 2016, pretrvávajúcu teroristickú hrozbu a pandémiu COVID-19.

12 Nariadenie (EÚ) 2016/399 (Kódex schengenských hraníc).

automatizovanej výmeny údajov na účely policajnej spolupráce („prümský rámec II“), ako aj návrh, ktorým sa mení Kódex schengenských hraníc, ako sa stanovuje v oznámení Komisie z júna 2021 „Stratégia na dosiahnutie plne funkčného a odolného schengenského priestoru“[13]. Spolu sú tieto návrhy zamerané na zriadenie kódexu policajnej spolupráce EÚ s cieľom zjednodušiť, posilniť, zdokonaliť, modernizovať a uľahčiť spoluprácu v oblasti presadzovania práva medzi príslušnými národnými agentúrami, čo bude predstavovať významnú podporu pre členské štáty v ich boji proti závažnej a organizovanej trestnej činnosti a terorizmu.

Tento návrh plne zohľadňuje stanovisko vyjadrené spoluzákonodarcom a je založený na zisteniach uvedených v sprievodnom posúdení vplyvu. Tieto zistenia zároveň zahŕňajú informácie, analýzy a odporúčania, ktoré vychádzajú zo schengenských hodnotení v oblasti policajnej spolupráce vykonaných za posledných šesť rokov, z oznámenia Komisie o ďalšom postupe pri zosúlaďovaní *acquis* bývalého tretieho piliera s pravidlami ochrany údajov[14], rozsiahlych konzultácií s príslušnými zainteresovanými stranami za posledné dva roky a dôležitého súboru usmerňujúcich dokumentov Rady, ktoré boli vypracované za posledných 15 rokov. Na základe tejto kombinovanej analýzy sa určili tri hlavné ciele. Tento návrh sa usiluje o ich dosiahnutie riešením troch základných problémov.

1. Nedostatok jednoznačných a pevných spoločných pravidiel výmeny informácií

Prvým cieľom tohto návrhu je zabezpečiť na základe presných, jednotných a spoločných pravidiel **rovnocenný prístup všetkých orgánov presadzovania práva členských štátov k informáciám, ktoré sú dostupné v iných členských štátoch**, na účely predchádzania trestným činom a ich odhaľovania, vedenia vyšetrovania trestných činov alebo operácií proti nim **pri súčasnom dodržiavaní základných práv, ako aj požiadaviek na ochranu údajov.**

Orgány presadzovania práva členských štátov sa každodenne zapájajú do cezhraničných výmen informácií, ktoré súvisia s operáciami proti trestným činom. **No pravidlá na vnútroštátnej úrovni bránia účinnému a efektívnemu toku informácií**. Všeobecné pravidlá výmeny informácií v oblasti presadzovania práva, ktoré majú cezhraničný význam pre orgány presadzovania práva členských štátov, sú stanovené v rámcovom rozhodnutí Rady 2006/960/SVV, ktorým sa zjednodušuje výmena informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (ďalej len „švédske rámcové rozhodnutie“[15]), prijatom v roku 2006 pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy. Švédske rámcové rozhodnutie čiastočne nahradilo kapitolu o policajnej spolupráci uvedenú v Dohovore z roku 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda[16].

Vo švédskom rámcovom rozhodnutí sa stanovujú **zásady**, podľa ktorých by sa informácie mali vymieňať (zásada dostupnosti a rovnocenného prístupu), **lehota**, v ktorej by sa malo odpovedať na žiadosť o informácie, **formuláre**, ktoré by sa mali použiť na podanie takýchto žiadostí a na odpovedanie na ne, ako aj **záruky** ochrany, ktoré sa majú zabezpečiť pri zaobchádzaní s týmito informáciami.

V praxi však švédske rámcové rozhodnutie z roku 2006 nie je jednoznačné, čo bráni plnému uplatňovaniu zásady dostupnosti relevantných informácií a zásady rovnocenného prístupu k relevantným informáciám v cezhraničnom kontexte[17]. V dôsledku toho pravidlá na

---

13 COM(2021) 277 final, 2. 6. 2021.

14 COM(2020) 262 final, 24. 6. 2020.

15 Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89 – 100.

16 Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19 – 62.

17 Tieto nevyriešené otázky sa zdôraznili najmä v schengenských hodnoteniach v oblasti policajnej spolupráce. V týchto správach o hodnoteniach jednotlivých krajín sa zdôrazňuje existencia odlišných

vnútroštátnej úrovni naďalej bránia toku informácií, a to aj napriek úsiliu, ktoré bolo vyvinuté s cieľom doplniť požiadavky švédskeho rámcového rozhodnutia prostredníctvom nezáväzných usmernení Rady[18]. Súčasná neistota by teda pretrvávala a naďalej nepriaznivo ovplyvňovala účinnú a efektívnu výmenu informácií, čím by sa v podstate neriešil dosah na vývoj bezpečnostného prostredia EÚ a na zvýšenú cezhraničnú mobilitu.

Stanovenie právneho rámca prostredníctvom smernice na tieto účely preto umožní lepšie monitorovanie a presadzovanie pravidiel na úrovni EÚ a na vnútroštátnej úrovni, čím sa zabezpečí zbližovanie vnútroštátnych postupov, a tým sa zlepší účinnosť a efektívnosť tokov informácií medzi členskými štátmi.

2. Nedostatok spoločných štruktúr a efektívnych riadiacich nástrojov na výmenu informácií

Druhým cieľom tohto návrhu smernice je zblížiť spoločné minimálne normy v záujme zabezpečenia efektívneho a účinného fungovania jednotných kontaktných miest. Tieto spoločné minimálne požiadavky zahŕňajú zloženie, štruktúry, povinnosti, počty zamestnancov a technické spôsobilosti.

Členské štáty zodpovedajú za udržiavanie verejného poriadku a zabezpečovanie vnútornej bezpečnosti[19]. V podstate môžu podľa vlastného uváženia usporiadať svoje orgány a útvary presadzovania práva. Pokiaľ ide o štruktúry spolupráce v oblasti presadzovania práva, všetky členské štáty zriadili alebo sú v procese zriaďovania jednotného kontaktného miesta[20], ktoré zodpovedá za postúpenie výmeny čo najväčšieho množstva informácií. Na základe vnútroštátneho práva alebo vnútorných predpisov si orgány presadzovania práva môžu vymieňať informácie aj priamo medzi sebou. Hoci boli vypracované rôzne príručky a vnútroštátne prehľady s cieľom uľahčiť harmonizovaný prístup k spôsobu usporiadania národných jednotných kontaktných miest, medzi členskými štátmi stále existujú značné rozdiely, pokiaľ ide o ich štruktúry, funkcie, prostriedky a spôsobilosti.

V dôsledku toho **členské štáty nemajú vždy zavedené nevyhnutné štruktúry na účinnú a efektívnu výmenu informácií s ostatnými členskými štátmi**. Národné jednotné kontaktné miesta nie sú vždy v pozícii koordinátora a môžu im chýbať zdroje, ktoré potrebujú na zvládnutie rastúceho počtu žiadostí.

Predovšetkým nemajú vždy k dispozícii potrebné nástroje riadenia informácií (napríklad systém správy vecí so spoločným panelom a s automatickým nahrávaním údajov a krížovou kontrolou). Navyše **jednotné kontaktné miesta nemajú vždy priamy a používateľsky ústretový prístup ku všetkým relevantným únijným a medzinárodným databázam** a platformám. Niektoré jednotné kontaktné miesta majú okrem toho obmedzený prístup k **príslušným národným databázam**, čo ešte viac predlžuje celkový proces výmeny informácií. Ďalej jednotným kontaktným miestam môžu chýbať zdroje na včasné a účinné zvládnutie rastúceho počtu prijatých žiadostí. Tento vzostupný trend totiž vždy nesprevádza primerané zvýšenie ľudských a IT zdrojov.

---

postupov v závislosti od druhého zmluvného štátu. Okrem toho sa vzťahujú na príslušné usmerňujúce dokumenty Rady a kapitolu o policajnej spolupráci uvedenú v Dohovore z roku 1990, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a ich súvisiace dvojstranné/mnohostranné dohody.

[18] Napríklad: dokument Rady 5825/20 z 2. 12. 2020, Príručka pre výmenu informácií v oblasti presadzovania práva.

[19] Článok 72 ZFEÚ.

[20] Jednotné kontaktné miesto je národné informačné centrum, v ktorom sa centralizuje prijímanie, spracúvanie a odosielanie informácií do ostatných krajín. V rámci jednej riadiacej štruktúry sústreďuje všetky hlavné medzinárodné komunikačné kanály a komunikačné kanály EÚ v oblasti presadzovania práva (INTERPOL, Europol a SIRENE).

Moderná štruktúra riadenia informácií, ktorá sa už využíva v niektorých „rozvinutých“ jednotných kontaktných miestach, môže zmierniť nápor na obmedzené ľudské zdroje pomocou integrácie informácií, ktoré príslušné orgány uchovávajú vo svojich príslušných databázach, čo zároveň umožňuje monitorovanie a sledovanie lehoty na odpovedanie na žiadosti o informácie[21]. Nie vždy sa využíva plný potenciál databáz, ktoré majú jednotné kontaktné miesta k dispozícii, a to z dôvodu **základných vyhľadávacích nástrojov**, ktoré bránia prijatiu techník transliterácie[22] a vyhľadávacích funkcií „fuzzy logika“[23]. Chýbajúce možnosti transliterácie a vyhľadávacích funkcií „fuzzy logiky“ v informačných systémoch úradníkom bránia v tom, aby v rámci jediného vyhľadávania získali úplné výsledky (pozitívnu lustráciu). Úradníci v dôsledku toho musia uskutočniť nové vyhľadávanie pri každom osobnom údaji, ktorý prešetrujú, čo vedie k väčšiemu pracovnému zaťaženiu, ktoré spomaľuje proces vyhľadávania (napríklad výmena krstného mena a priezviska, rôzny spôsob písania mena používaný pre tú istú osobu, najmä z dôvodu rozdielnych jazykov, abecied a diakritických znamienok).

V súčasnosti sa lehoty takmer vždy prekračujú, ak je potrebné súdne povolenie. **Funkčná dostupnosť justičného orgánu**, ako je to už v prípade účinnejších a efektívnejších jednotných kontaktných miest, pomôže znížiť zbytočné oneskorenia. Prípady, keď je potrebné súdne povolenie, je totiž možné riešiť rýchlejšie, ako sa to deje v súčasnosti, čo znamená, že lehoty možno ľahšie dodržať aj v týchto prípadoch.

3. Nedostatok spoločných postupov pri využívaní existujúceho komunikačného kanálu (existujúcich komunikačných kanálov) na výmenu informácií v rámci EÚ

Tretím cieľom tohto návrhu smernice je **zabrániť pribúdaniu komunikačných kanálov, ktoré sa využívajú na výmenu informácií v oblasti presadzovania práva medzi členskými štátmi, a zároveň posilniť úlohu Europolu ako informačného centra EÚ o trestnej činnosti, ktorá patrí do jeho mandátu.**

Okrem niekoľkých systémovo špecifických prípadov, ktoré upravujú právne predpisy EÚ (t. j. žiadosti o doplňujúce informácie týkajúce sa zápisov v SIS sa musia podávať prostredníctvom útvarov SIRENE[24] a výmena informácií s Europolom zvyčajne prebieha prostredníctvom národných ústrední[25]), sa členské štáty nedohodli na jednotnom kanáli na výmenu informácií medzi svojimi orgánmi presadzovania práva v prípadoch s rozmerom EÚ, čo vedie k duplicite žiadostí, zbytočným oneskoreniam a občasnej strate informácií.

V dôsledku toho členské štáty v rôznej miere využívajú rozličné kanály na predkladanie žiadostí o informácie, zasielanie a prijímanie informácií, často bez jednoznačného, vopred vymedzeného princípu[26], čo bráni účinnej a efektívnej výmene informácií. Vnútroštátne

---

21 Pozri posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu.

22 Transliterácia je proces prepisovania slov/mien z jedného jazyka pomocou abecedy alebo písma iného jazyka (mnohojazyčné rozpoznávanie mien). Napríklad písmeno „o“ možno v závislosti od použitého jazyka/abecedy prepísať ako „ò“, „ó“, „ô“, „õ“, „ö“, „ø“.

23 Databáza využívajúca „fuzzy logiku“ je databáza schopná zaobchádzať s neistými alebo neúplnými informáciami pomocou „fuzzy logiky“, t. j. schopnosti nájsť zhodu aj vtedy, keď je meno osoby nesprávne napísané.

24 Výmena doplňujúcich informácií týkajúcich sa zápisov v SIS sa musí uskutočniť prostredníctvom jednotnej siete národných útvarov nazývaných útvary SIRENE.

25 Národná ústredňa Europolu. Výmena informácií s Europolom musí prebiehať prostredníctvom národných ústrední pomocou aplikácie SIENA.

26 Viacero národných jednotných kontaktných miest používa interné usmernenia, na základe ktorých sa odporúča alebo požaduje osobitné využívanie komunikačného kanálu na osobitný účel, čím sa zabezpečuje konzistentnosť a predchádza sa duplicite žiadostí. Iné jednotné kontaktné miesta sa však

orgány tým prichádzajú aj o podporu Europolu, a to napriek tomu, že členské štáty agentúru vyzývajú, aby pôsobila ako informačné centrum EÚ o trestnej činnosti schopné dodávať kvalitné produkty založené na informáciách.

Jednotné kontaktné miesta nie vždy zabezpečujú nepretržité monitorovanie existujúcich kanálov, čo môže mať negatívny vplyv na cezhraničné prípady vyžadujúce si urýchlenú výmenu informácií. Zároveň sa nedostatočne využíva sieťová aplikácia Europolu na zabezpečenú výmenu informácií (ďalej len „SIENA“), a to napriek jej prispôsobeným funkciám a silnej infraštruktúre pre bezpečnosť osobných údajov. Aj v prípade, že členské štáty využívajú aplikáciu SIENA, **nie vždy zapájajú (pridávajú do kópie) Europol,** hoci vymieňané informácie patria do jeho mandátu. Môže to viesť k vzniku značných medzier v informáciách na úrovni EÚ.

- **Súlad s existujúcimi ustanoveniami v tejto oblasti politiky**

Tento návrh je v súlade s existujúcimi a budúcimi politickými ustanoveniami týkajúcimi sa spolupráce v oblasti presadzovania práva. Spolupráca v oblasti presadzovania práva patrí do spoločnej právomoci EÚ a členských štátov. V posledných rokoch došlo k pokroku, pokiaľ ide o zlepšenie spolupráce medzi členskými štátmi v oblasti výmeny informácií a elimináciu priestoru, v ktorom pôsobia teroristi a páchatelia závažnej trestnej činnosti. V dôsledku teroristických útokov v Európe bol posilnený legislatívny rámec pre boj proti terorizmu a výmenu informácií. Po migračnej kríze v roku 2015 bola všeobecná štruktúra informačných systémov a databáz spravodlivosti a vnútorných vecí prerobená so zameraním na interoperabilitu[27] a dynamické zbližovanie medzi bezpečnosťou, riadením hraníc a riadením migrácie. Navyše sa podporila väčšia spolupráca medzi orgánmi presadzovania práva na úrovni EÚ prostredníctvom uverejnenia (nezáväzných) odporúčaní a usmernení Rady s cieľom uľahčiť zbližovanie vnútroštátnych postupov.

Keďže obe zložky spolupráce v oblasti presadzovania práva sa v podstate týkajú i) výmeny informácií (ktorá je predmetom tohto návrhu) a ii) operačnej cezhraničnej spolupráce, tento návrh bude tvoriť súčasť uceleného balíka so sprievodným návrhom odporúčania Rady týkajúceho sa aspektov cezhraničnej operačnej policajnej spolupráce. Tento balík je doplnený súbežným návrhom nariadenia na revíziu mechanizmu automatizovanej výmeny údajov na účely policajnej spolupráce („prümský rámec II“). Návrh prümského rámca II bude mať za cieľ posilniť technickú štruktúru prümskej výmeny, čím sa rozšíri rozsah kategórií údajov a zjednoduší a urýchli výmena údajov po pozitívnej lustrácii. Posilneným návrhom prümského rámca II by sa stanovili osobitné pravidlá a možnosti **automatizovanej** výmeny osobitných – a predovšetkým dôležitých – kategórií údajov (napríklad odtlačkov prstov, DNA, podôb tváre) v celkovom rámci a všeobecné pravidlá výmeny všeobecných informácií, ktoré sa stanovia touto smernicou.

Tento návrh ako dôležité opatrenie na zaistenie bezpečnosti v rámci EÚ takisto prispeje k plne funkčnému a odolnému schengenskému priestoru, ako sa stanovuje v schengenskej stratégii.

---

spoliehajú na zvyky a preferencie úradníkov, pričom takéto slobodné konanie vedie v kontexte cezhraničného vyšetrovania k neefektívnosti.

27 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/817 z 20. mája 2019 o stanovení rámca pre interoperabilitu medzi informačnými systémami EÚ v oblasti hraníc a víz a o zmene nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 767/2008, (EÚ) 2016/399, (EÚ) 2017/2226, (EÚ) 2018/1240, (EÚ) 2018/1726 a (EÚ) 2018/1861 a rozhodnutí Rady 2004/512/ES a 2008/633/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 22.5.2019, s. 27); nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/818 z 20. mája 2019 o stanovení rámca pre interoperabilitu medzi informačnými systémami EÚ v oblasti policajnej a justičnej spolupráce, azylu a migrácie a o zmene nariadení (EÚ) 2018/1726, (EÚ) 2018/1862 a (EÚ) 2019/816 (Ú. v. EÚ L 135, 22.5.2019, s. 85).

Tento návrh je navyše v úplnom súlade s návrhom z roku 2020, ktorým sa reviduje mandát Europolu[28] s cieľom posilniť mandát agentúry na spracovanie veľkých a zložitých súborov údajov, ako aj s európskym príkazom na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach[29]. Návrh dopĺňa právny rámec[30] pre výmenu informácií o zápisoch v SIS prostredníctvom útvarov SIRENE. Týmto návrhom nie sú dotknuté žiadne iné akty práva Únie ani ďalšie akty, ako napríklad smernica 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV na účely uľahčenia prístupu príslušných orgánov k finančným informáciám a informáciám o bankových účtoch a ich využívania týmito orgánmi s cieľom predchádzať závažným trestným činom, odhaľovať, vyšetrovať alebo stíhať ich[31].

- **Súlad s ostatnými politikami Únie**

Cieľom tohto návrhu je pozitívne prispieť k plne funkčnému a odolnému schengenskému priestoru, čím sa umožní voľný pohyb väčšieho počtu ľudí a voľný tok tovaru a služieb, čo zase prispeje k efektívnemu fungovaniu jednotného trhu, a tým aj k rastu hospodárstva Únie. Tento návrh je preto plne v súlade s ostatnými politikami EÚ v oblasti zamestnanosti, dopravy a v konečnom dôsledku aj hospodárskeho rastu v pohraničných oblastiach v rámci EÚ, ale aj v celej EÚ.

2. PRÁVNY ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

- **Právny základ**

Právnym základom opatrení EÚ týkajúcich sa spolupráce v oblasti presadzovania práva v rámci EÚ je hlava V kapitola 5 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ). Podľa článku 87 ZFEÚ: „*Únia rozvíja policajnú spoluprácu, do ktorej sú zapojené všetky príslušné orgány členských štátov vrátane polície, colných orgánov a iných orgánov presadzujúcich výkon práva špecializovaných v oblastiach predchádzania alebo odhaľovania a vyšetrovania trestných činov*“. Konkrétnejšie článok 87 ods. 2 písm. a) ZFEÚ súvisí s opatreniami týkajúcimi sa zhromažďovania, uchovávania, spracúvania, analýzy a výmeny príslušných informácií na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania a vyšetrovania. Tento právny návrh sa má prijať v súlade s riadnym legislatívnym postupom.

- **Subsidiarita (v prípade inej ako výlučnej právomoci)**

Na riadne riešenie problémov identifikovaných v prvej časti tejto dôvodovej správy je potrebné prijať opatrenia na úrovni EÚ. Cieľ zlepšiť toky informácií medzi príslušnými orgánmi presadzovania práva a Europolom nemožno dosiahnuť samostatným konaním členských štátov. Vzhľadom na cezhraničnú povahu trestnej činnosti a terorizmu sa členské štáty musia na seba navzájom spoliehať. Vytvorenie spoločných pravidiel výmeny informácií možno teda lepšie dosiahnuť na úrovni Únie. Napriek tomu, že je zavedených viacero

[28] COM(2020) 796 final.

[29] COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

[30] Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 1 – 13. Nariadenie 2018/1860 o využívaní Schengenského informačného systému na účely návratu neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín; nariadenie 2018/1861 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti hraničných kontrol, o zmene Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a o zmene a zrušení nariadenia č. 1987/2006; nariadenie 2018/1862 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, o zmene a zrušení rozhodnutia Rady 2007/533/SVV a o zrušení nariadenia č. 1986/2006 a rozhodnutia Komisie 2010/261/EÚ v znení zmien.

[31] Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122 – 137.

vnútroštátnych a regionálnych opatrení, členské štáty by samy osebe nedokázali zabezpečiť úplné uplatňovanie zásady dostupnosti informácií a zásady rovnocenného prístupu k informáciám. Ak by členské štáty konali samostatne a na základe vnútroštátnych systémov, neprekonali by súčasné rozdiely medzi jednotnými kontaktnými miestami, ktoré bránia efektívnej a účinnej cezhraničnej výmene relevantných informácií. Nezabezpečili by primeranú a jednotnú úroveň vedomostí a kapacít, pokiaľ ide o využívanie príslušných databáz a komunikačných kanálov.

EÚ je lepšie vybavená ako jednotlivé členské štáty na zabezpečenie súdržnosti opatrení prijatých na vnútroštátnej úrovni, riešenie rozdielov vo vnútroštátnych postupoch, predchádzanie duplicite, prekrývaniu a neistote a prípadne na uľahčenie efektívneho boja proti cezhraničnej trestnej činnosti a terorizmu. Očakáva sa, že opatrenia EÚ v reakcii na zistené problémy prinesú pridanú hodnotu pre celú EÚ, a teda aj pre jej občanov, pretože sa nimi zabezpečí odolnejší a pevnejší schengenský priestor, čo bude mať následný vplyv na krajiny pridružené k schengenskému priestoru[32]. Spoločné pravidlá, normy a požiadavky na úrovni EÚ, ktoré uľahčia výmenu informácií o cezhraničnej trestnej činnosti medzi orgánmi presadzovania práva, prinesú značné úspory z rozsahu a zároveň zabezpečia normy vysokej úrovne bezpečnosti údajov a ochrany údajov.

Spolupráca v oblasti presadzovania práva na úrovni EÚ nenahrádza vnútroštátne politiky o vnútornej bezpečnosti. Nenahrádza prácu vnútroštátnych orgánov presadzovania práva. Opatrenia na úrovni EÚ namiesto toho podporujú a posilňujú vnútroštátne bezpečnostné politiky a prácu vnútroštátnych orgánov presadzovania práva v boji proti cezhraničnej trestnej činnosti a terorizmu.

- **Proporcionalita**

Tento návrh má za cieľ zlúčiť právny rámec EÚ do jediného právneho nástroja zameraného na výmenu informácií prostredníctvom tzv. lisabonizácie švédskeho rámcového rozhodnutia. Zároveň obsahuje ustanovenia vychádzajúce z nezáväzných usmernení Rady, ktoré boli prijaté za posledných 15 rokov. Vzhľadom na výzvu spoluzákonodarcu a ochotu, ktorú vyjadrili členské štáty v konzultačnej fáze, sa tento návrh smernice zaoberá zistenými problémami, pričom neprekračuje rámec toho, čo je nevyhnutne potrebné na dosiahnutie cieľa zabezpečiť účinné a efektívne toky informácií medzi členskými štátmi.

- **Výber nástroja**

Tento návrh smernice, ktorý predložila Komisia, má na základe predchádzajúcich príslušných záverov Rady[33] za cieľ dosiahnuť účinné a efektívne toky informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov prostredníctvom značnej aproximácie právnych predpisov členských štátov v oblasti výmeny informácií a komunikácie. Jeho ustanoveniami sa zabezpečuje rešpektovanie prenesenia právomocí, ako aj rozdielov v právnych systémoch a tradíciách členských štátov, ako sa uznáva v zmluvách. Vzhľadom na uvedené skutočnosti má tento právny návrh podobu smernice.

3. VÝSLEDKY HODNOTENÍ *EX POST*, KONZULTÁCIÍ SO ZAINTERESOVANÝMI STRANAMI A POSÚDENÍ VPLYVU

- **Konzultácie so zainteresovanými stranami**

Do konzultácie boli zapojené **príslušné zainteresované strany** zo širokej škály oblastí, vnútroštátne policajné, colné, justičné orgány a orgány pre ochranu osobných údajov,

[32] Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko.

[33] Závery Rady o vnútornej bezpečnosti a európskom policajnom partnerstve, 13083/1/20.

organizácie občianskej spoločnosti, akademická obec a verejnosť, pokiaľ ide o ich očakávania a obavy týkajúce sa posilnenia spolupráce v oblasti presadzovania práva v EÚ[34].

Komisia použila rôzne **spôsoby zapojenia**, ako sú cielené dotazníky, rozhovory s odborníkmi, osobitné skupiny, prípadové štúdie, a zorganizovala tematické semináre so zástupcami členských štátov a krajín pridružených k schengenskému priestoru. Oblasti a možnosti politiky uvedené v posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu, prerokovali aj príslušné pracovné skupiny Rady (napríklad pracovná skupina pre presadzovanie práva/polícia, pracovná skupina pre presadzovanie práva/colné orgány, Stály výbor pre operačnú spoluprácu v oblasti vnútornej bezpečnosti).

Navyše Komisia v súlade s usmerneniami pre lepšiu právnu reguláciu[35] uverejnila **verejnú konzultáciu**. **Výsledky konzultačných činností** (20 odpovedí) boli pri príprave tohto návrhu náležite zohľadnené[36].

- **Získavanie a využívanie expertízy**

Počas prípravy *štúdie na podporu prípravy posúdenia vplyvu politických iniciatív EÚ uľahčujúcich cezhraničnú spoluprácu v oblasti presadzovania práva* vykonal dodávateľ aj množstvo konzultačných činností, napríklad orientačné rozhovory, dotazníky a online prieskumy, čiastočne štruktúrované rozhovory, prípadové štúdie a osobitné skupiny.

- **Posúdenie vplyvu**

V súlade s usmerneniami pre lepšiu právnu reguláciu sa v rámci prípravy tohto legislatívneho návrhu vykonalo posúdenie vplyvu. Komisia na základe zistení uvedených v posúdení vplyvu identifikovala tri hlavné problémy, ktoré zodpovedajú trom hlavným špecifickým cieľom tohto návrhu (ako sa uvádza v predchádzajúcom texte). Na potenciálne dosiahnutie každého zo špecifických cieľov sa preto zvažovali tri možnosti politiky s rôznym stupňom intervencie[37].

Špecifický cieľ č. 1: *Umožniť orgánom presadzovania práva rovnocenný prístup k informáciám uchovávaným v inom členskom štáte pri súčasnom dodržiavaní základných práv, ako aj požiadaviek na ochranu údajov.*

Prostredníctvom:

1. zabezpečenia zosúladenia ustanovení, ktoré sú v súčasnosti zahrnuté vo švédskom rámcovom rozhodnutí z roku 2006, so smernicou o presadzovaní práva v oblasti ochrany údajov z roku 2016;
2. vytvorenia nového súboru sprievodných „mäkkých“ opatrení, ako je odborná príprava a usmernenia Komisie k osobitným aspektom výmeny informácií v oblasti presadzovania práva (podľa potreby);
3. zlepšenia jednoznačnosti ustanovení švédskeho rámcového rozhodnutia. Uskutoční sa to objasnením rozsahu pôsobnosti švédskeho rámcového rozhodnutia a zjednodušením jeho využívania. V záujme ďalšieho zlepšenia vykonávania možno takisto vypracovať usmernenia Komisie k vnútroštátnym súborom údajov dostupným v každom členskom štáte na potenciálnu výmenu (podľa potreby);

---

34 Informácie o konzultáciách so zainteresovanými stranami sú podrobne uvedené v posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu.

35 SWD(2017) 350, 7. 7. 2017.

36 Kódex policajnej spolupráce EÚ – boj proti cezhraničnej závažnej a organizovanej trestnej činnosti(europa.eu).

37 Pozri posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu.

4. uľahčenia súladu s požiadavkami týkajúcimi sa lehoty, v rámci ktorej sa informácie majú sprístupniť inému členskému štátu (vrátane prípadov, keď sa vyžaduje súdne povolenie).

Špecifický cieľ č. 2: *Zabezpečiť, aby všetky členské štáty mali účinné fungujúce jednotné kontaktné miesto, a to aj vtedy, keď sa vyžaduje súdne povolenie na poskytnutie informácií na základe žiadosti iného členského štátu.*

Prostredníctvom:

1. vytvorenia nového súboru sprievodných „mäkkých“ opatrení, ako je odborná príprava, finančná podpora a relevantné usmernenia Komisie (podľa potreby);
2. zavedenia minimálnych spoločných požiadaviek na zloženie jednotných kontaktných miest (aj keď sa vyžaduje súdne povolenie), ich funkcie, počty zamestnancov a spôsobilosti.

Špecifický cieľ č. 3: *Zabrániť pribúdaniu komunikačných kanálov, ktoré sa využívajú na výmenu informácií v oblasti presadzovania práva medzi členskými štátmi, a zároveň posilniť úlohu Europolu ako informačného centra EÚ o trestnej činnosti, ktorá patrí do jeho mandátu.*

Prostredníctvom:

1. vytvorenia nového súboru sprievodných „mäkkých“ opatrení, ako je odborná príprava, finančná podpora, usmernenia Komisie k poskytovaniu informácií (podľa potreby);
2. požadovania, aby členské štáty používali aplikáciu SIENA na všetky dvojstranné a mnohostranné výmeny informácií v rámci navrhovanej smernice po skončení nevyhnutného prechodného obdobia, ktorým sa zabezpečí plné zavedenie aplikácie SIENA.

Týmito opatreniami sa **zjednoduší, objasní, rozvinie a zmodernizuje cezhraničná spolupráca v oblasti presadzovania práva, pričom sa budú lepšie chrániť základné práva**, najmä pokiaľ ide o ochranu osobných údajov (ako je vysvetlené ďalej). Zintenzívni sa podpora Europolu určená členským štátom v boji proti vyvíjajúcim sa hrozbám. Uprednostňovanou možnosťou politiky sa zabezpečí značné zblíženie vnútroštátnych postupov v súvislosti s účinným a efektívnym fungovaním jednotného kontaktného miesta, a to prostredníctvom spoločných minimálnych noriem.

Očakáva sa, že najpozitívnejší vplyv uprednostňovanej možnosti politiky sa dosiahne zriadením jednotného kontaktného miesta ako „miesta jednotného kontaktu“ pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva vo všetkých členských štátoch. Zriadenie aplikácie Europolu SIENA ako štandardného komunikačného kanálu pomôže zjednodušeniu výmeny informácií v oblasti presadzovania práva a súčasne sa zaistí konvergencia informácií v Europole a bezpečnosť takýchto informácií (a osobných údajov). Uprednostňovaná možnosť politiky navyše obsahuje sprievodné opatrenia, ako je príslušná odborná príprava a finančná podpora, čo sú kľúčové aspekty na dosiahnutie uvedených špecifických cieľov. Uprednostňovaná možnosť zohľadňuje najlepšie kumulatívne vplyvy, pokiaľ ide o relevantnosť, pridanú hodnotu, účinnosť, efektívnosť, súdržnosť a proporcionalitu. Vychádza z poznatkov získaných v minulosti a zároveň je dostatočne ambiciózna. Uprednostňovaná možnosť náležite zohľadňuje názory členských štátov a súčasne reaguje na oprávnené očakávania občanov a podnikov EÚ. Uprednostňovaná možnosť popritom prispieva k účinnému a efektívnemu fungovaniu schengenského priestoru.

- **Základné práva**

V posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu, sa analyzovali účinky, ktoré môžu mať všetky možnosti politiky vrátane opatrení predpokladaných v tomto návrhu smernice na základné práva občanov. V podstate majú všetky možnosti politiky týkajúce sa výmeny informácií medzi orgánmi presadzovania práva vplyv na právo na ochranu osobných údajov, ako sa stanovuje v článku 8 Charty základných práv EÚ (ďalej len „charta“) a v článku 16 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

Možnosti politiky môžu mať takisto vplyv na iné základné práva, ako sú práva chránené článkom 2 (právo na život), článkom 3 (právo na nedotknuteľnosť osoby), článkom 6 (právo na slobodu a bezpečnosť), článkom 17 (vlastnícke právo) a článkom 45 (sloboda pohybu a pobytu) charty. V posúdení vplyvu sa dospelo k záveru, že zvolené možnosti politiky sú primerané, pretože sú obmedzené na to, čo je nevyhnutne potrebné na splnenie cieľa, ktorým je zaistenie vnútornej bezpečnosti v schengenskom priestore a zároveň ochrana voľného pohybu osôb[38].

Okrem toho sa očakáva, že zosúladenie príslušných pravidiel výmeny informácií na účely presadzovania práva s dodatočne prijatými a uplatniteľnými pravidlami spracúvania osobných údajov na účely presadzovania práva (podľa smernice o ochrane údajov pri presadzovaní práva z roku 2016, ďalej len „smernica o presadzovaní práva“[39]) bude mať pozitívny vplyv na ochranu základných práv občanov. Používanie aplikácie SIENA ako komunikačného kanálu takisto posilní bezpečnosť spracúvania osobných údajov a ich celkovú ochranu pred možným zneužitím. Keďže smernica o presadzovaní práva stanovuje a zabezpečuje požadovanú úroveň ochrany osobných údajov v Únii, nie je potrebné ísť nad jej rámec. Zosúladením sa namiesto toho zabezpečí plný súlad s pravidlami ochrany osobných údajov EÚ vrátane pravidiel zahrnutých v smernici o presadzovaní práva. Týmto spôsobom sa realizuje záväzok Komisie uvedený v oznámení z roku 2020 predložiť „*v poslednom štvrťroku 2021 legislatívny návrh, ktorý bude obsahovať prinajmenšom zmenu rámcového rozhodnutia Rady 2006/960/SVV s cieľom zabezpečiť potrebné zosúladenie v oblasti ochrany údajov*“[40].

4. VPLYV NA ROZPOČET

Hoci možné náklady vo veľkej miere závisia od špecifík jednotlivých vnútroštátnych IT mechanizmov a právnych parametrov, Europol poskytol ich odhad a uviedol ho v posúdení vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu. Odhadovalo sa, že potrebné modernizácie IT v jednotných kontaktných miestach a centrách policajnej a colnej spolupráce[41] dosiahnu maximálnu **jednorazovú celkovú sumu** vo výške **11,5 milióna EUR**. Táto suma by sa mala rozdeliť takto:

– 1,5 milióna EUR na zriadenie systémov správy vecí v desiatich členských štátov (zatiaľ nevybavených),

– 1 milión EUR na integráciu aplikácie SIENA do systémov správy vecí 20 členských štátov (zatiaľ nevybavených),

---

38 Pozri posúdenie vplyvu, ktoré je sprievodným dokumentom k tomuto návrhu.

39 Smernica (EÚ) 2016/680 (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016).

40 COM(2020) 262, Ďalší postup pri zosúlaďovaní *acquis* bývalého tretieho piliera s pravidlami ochrany údajov.

41 Centrá policajne a colnej spolupráce sú regionálne informačné centrá zriadené v pohraničných regiónoch dvoch alebo viacerých členských štátov. Sú zložené zo zamestnancov orgánov presadzovania práva týchto členských štátov. Dosiaľ bolo v Európe zriadených 59 centier policajnej a colnej spolupráce.

– 2,25 milióna EUR na zriadenie pripojenia centier policajnej a colnej spolupráce k aplikácii SIENA v maximálne 45 centrách policajnej a colnej spolupráce (14 z 59 je už pripojených),

– 6,75 milióna EUR na zriadenie systémov správy vecí v maximálne 45 centrách policajnej a colnej spolupráce (45-krát 150 000 EUR).

Tieto náklady (jednorazová investícia) sa považujú za prijateľné a **primerané** vzhľadom na zistený problém a neprekračujú rámec toho, čo je nevyhnutné na dosiahnutie špecifických cieľov stanovených v tomto návrhu smernice. Treba poznamenať, že členské štáty sa v každom prípade usilujú o modernizáciu svojich systémov informačných technológií (aj v súvislosti s interoperabilitou informačných systémov EÚ). Toto predstavuje vhodnú príležitosť na nákladovo efektívne vykonanie zmien, ktoré sa predpokladajú podľa tohto návrhu. Tieto odhady sa nevzťahujú na potreby odbornej prípravy, pretože najmä v prípade modernizácie IT sú náklady na odbornú prípravu vo veľkej miere závislé od špecifík jednotlivých vnútroštátnych IT mechanizmov a právnych parametrov.

V každom prípade by sa náklady na vnútroštátnej úrovni mali hradiť z programov členských štátov v rámci Fondu pre vnútornú bezpečnosť[42]. Fond pre vnútornú bezpečnosť zahŕňa špecifický cieľ, ktorým je „*zlepšenie a uľahčenie výmeny informácií*“ a „*zlepšenie a zintenzívnenie cezhraničnej spolupráce*“[43]. Členské štáty sa teda vyzývajú, aby pri príprave svojich národných programov do nich začlenili činnosti, ktoré sú relevantné z hľadiska vykonávania plánovanej smernice, pričom uvedú výslovný odkaz na jednotné kontaktné miesta a centrá policajnej a colnej spolupráce, ako aj pripojenie k aplikácii SIENA. Keďže niektoré členské štáty pokročili vo svojej úrovni spolupráce viac ako iné, náklady na vykonávanie navrhovanej smernice sa budú v jednotlivých členských štátoch líšiť.

Okrem nákladov potenciálne hradených z programov členských štátov v rámci Fondu pre vnútornú bezpečnosť nebudú na úrovni EÚ znášané žiadne ďalšie náklady.

5. ĎALŠIE PRVKY

- **Plány vykonávania, spôsob monitorovania, hodnotenia a podávania správ**

Hodnotenie vplyvov navrhovaných opatrení závisí od informácií, ktoré zašlú členské štáty. Tento návrh preto obsahuje **ustanovenia o získavaní ukazovateľov údajov**. Zodpovednosť za získavanie príslušných údajov z monitorovania by mala patriť do kompetencie vnútroštátnych orgánov, v ideálnom prípade jednotných kontaktných miest. Následne sa monitorovanie týchto ukazovateľov činností použije pri informovaní o uplatňovaní navrhovaných opatrení.

V tejto súvislosti sa v tomto návrhu od Komisie vyžaduje, aby predložila Európskemu parlamentu a Rade správu hodnotiacu rozsah, v akom členské štáty prijali potrebné opatrenia na dosiahnutie súladu s touto navrhovanou smernicou. Príslušným článkom sa od Komisie navyše vyžaduje, aby po piatich rokoch od nadobudnutia účinnosti smernice predložila Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi pridanú hodnotu smernice, a zvážila možnú revíziu smernice, ak bude relevantná.

Okrem tohto právneho návrhu Komisia na základe svojej administratívnej autonómie zriadi **neformálnu expertnú skupinu** zloženú z odborníkov zo všetkých členských štátov, ktorá bude poskytovať poradenstvo a podporu Komisii pri monitorovaní a uplatňovaní smernice, a to aj pri príprave usmerňujúcich dokumentov Komisie. Táto expertná skupina by sa mohla

[42] Nariadenie (EÚ) 2021/1149.

[43] Pozri článok 3 ods. 2 písm. a) a b) nariadenia (EÚ) 2021/1149.

zriadiť v nadväznosti na **existujúcu neformálnu sieť** vedúcich jednotných kontaktných miest. V neposlednom rade sa bude naďalej vykonávať hodnotiaci a monitorovací mechanizmus na overenie uplatňovania schengenského *acquis* v oblasti policajnej spolupráce v súlade so súčasným nariadením Rady[44] a prípadne v súlade s jeho potenciálnou zmenou[45]. Hodnotiace správy sa dosiaľ týkali vykonávania švédskeho rámcového rozhodnutia. Budúce hodnotenia budú zahŕňať uplatňovanie plánovanej novej smernice.

- **Podrobné vysvetlenie konkrétnych ustanovení návrhu**

Tento legislatívny návrh smernice pozostáva zo šiestich kapitol:

1. *Všeobecné ustanovenia o výmene informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania a vyšetrovania (články 1 až 3)*

Prvý súbor ustanovení vychádza zo štruktúry a z podstaty švédskeho rámcového rozhodnutia, ktoré je v platnosti od roku 2006. Navyše zosúlaďuje jeho rozsah pôsobnosti a obsah s ustanoveniami týkajúcimi sa policajnej spolupráce (hlava V, kapitola 4) uvedenými v Lisabonskej zmluve platnej od roku 2009.

V článku 1 sa vymedzuje rozsah pôsobnosti horizontálnych pravidiel na výmenu informácií na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania. Ustanovenia tejto smernice sa uplatňujú, pokiaľ nie sú upravené inými osobitnými aktmi práva EÚ.

V článku 2 sa vymedzuje niekoľko hlavných pojmov, ako sú orgány, na ktoré sa vzťahujú horizontálne pravidlá výmeny informácií, dotknuté trestné činy a druh informácií, ktoré majú k dispozícii orgány presadzovania práva.

V článku 3 sa uvádzajú tri zásady, ktoré sa musia dodržiavať pri výmene informácií medzi členskými štátmi podľa tejto smernice: zásada rovnocenného prístupu, ktorou sa stanovuje, že musia existovať v podstate rovnaké podmienky pre výmeny informácií v rámci členského štátu a medzi členskými štátmi; zásada dostupnosti, ktorou sa stanovuje, že pokiaľ sú k dispozícii informácie týkajúce sa trestného činu v jednom členskom štáte, musia sa spravidla sprístupniť aj ostatným členským štátom; a zásada dôvernosti, ktorou sa zaručuje, že členské štáty dodržiavajú svoje vzájomné požiadavky na dôvernosť pri zaobchádzaní s takýmito informáciami, a to zabezpečením podobnej úrovne ochrany.

2. *Výmena informácií prostredníctvom jednotného kontaktného miesta (články 4 až 6)*

V článku 4 sa stanovuje niekoľko požiadaviek týkajúcich sa žiadostí o informácie zaslaných jednotnému kontaktnému miestu. Týka sa to najmä podmienok, ktorými sa odôvodňuje žiadosť a určuje naliehavosť. Žiadosť má predložiť jednotné kontaktné miesto iného členského štátu alebo, ak sa tak rozhodne členský štát, iné orgány presadzovania práva. Jazyk použitý v žiadosti sa musí zvoliť zo zoznamu jazykov, ktorý musí každý členský štát vytvoriť a ktorý sa má uverejniť v *Úradnom vestníku EÚ*.

V článku 5 sa stanovuje povinnosť jednotného kontaktného miesta prijímajúceho žiadosti o informácie uvedené v článku 4 spracovať žiadosti a odpovedať na ne v presne vymedzených lehotách, od ktorých sa možno odchýliť len za určitých úzko vymedzených podmienok, konkrétne keď sa vyžaduje súdne povolenie. Takéto poskytnutie informácií sa bude musieť vykonať v rovnakom jazyku, v akom sa predložila žiadosť.

---

[44] Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 27 – 37.

[45] Návrh Komisie na nariadenie Rady o vytvorení a prevádzke hodnotiaceho a monitorovacieho mechanizmu na overenie uplatňovania schengenského *acquis* a zrušení nariadenia (EÚ) č. 1053/2013 z 2. júna 2021.

V článku 6 sa stanovuje úplný zoznam dôvodov, na ktoré sa jednotné kontaktné miesto môže odvolať, ak je to objektívne odôvodnené, s cieľom zamietnuť poskytnutie požadovaných informácií, o čom musí byť príslušný orgán žiadajúceho členského štátu bezodkladne informovaný. Predpokladá sa možnosť jednotného kontaktného miesta požiadať o objasnenie obsahu žiadostí, čím sa preruší plynutie príslušných lehôt, ale to iba v prípade, že objasnenie je objektívne nevyhnutné na to, aby sa zabránilo zamietnutiu žiadosti. V prípade iných objasnení, ktoré sa môžu považovať za nevyhnutné, nedôjde k takémuto prerušeniu.

3. Iné výmeny informácií (články 7 až 8)

V článku 7 sa stanovuje povinnosť členských štátov poskytnúť inému členskému štátu (ostatným členským štátom) informácie automaticky, t. j. z vlastného podnetu príslušného orgánu bez toho, aby sa predložila žiadosť o informácie, ak je pravdepodobné, že by dané informácie pomohli pri dosahovaní jedného z účelov uvedených v tejto smernici.

Článkom 8 sa zabezpečuje informovanosť príslušných jednotných kontaktných miest o každej výmene informácií na základe žiadosti, ktoré nie sú žiadosťami predloženými jednotnému kontaktnému miestu, t. j. o výmenách informácií na základe žiadosti uskutočnených priamo orgánmi presadzovania práva iných členských štátov alebo na základe žiadostí o informácie predložených jednotným kontaktným miestom orgánu presadzovania práva iného členského štátu. Patria sem aj výmeny relevantných informácií uskutočnené centrami policajnej a colnej spolupráce a akýmikoľvek inými rovnocennými útvarmi, pokiaľ sa podľa navrhovanej smernice považujú za orgány presadzovania práva.

4. Ďalšie pravidlá poskytovania informácií podľa kapitoly II a III (články 9 až 13)

Článok 9 je zameraný na situácie, keď sa podľa vnútroštátneho práva členského štátu, ktorý ma k dispozícii relevantné informácie, vyžaduje na poskytnutie daných informácií súdne povolenie, a to na základe žiadosti alebo automaticky a jednotným kontaktným miestom alebo orgánom presadzovania práva. Týmto ustanovením sa uplatňuje zásada rovnocenného prístupu a ďalej sa táto zásada spresňuje, čo znamená, že sa musia uplatňovať v podstate rovnaké podmienky v prípade, že požadované informácie podliehajú súdnemu povoleniu, a to bez ohľadu na skutočnosť, že informácie sa majú poskytnúť orgánu iného členského štátu, a nie orgánu toho istého členského štátu. Týmto článkom sa navyše stanovuje, že dotknutý orgán musí bezodkladne prijať všetky potrebné praktické aj právne kroky v súlade so svojím vnútroštátnym právom, aby čo najskôr získal takéto súdne povolenie.

V článku 10 sa stanovujú určité požiadavky zamerané na zabezpečenie primeranej ochrany osobných údajov, ktoré vyplývajú najmä zo zosúladenia s pravidlami smernice o presadzovaní práva.

Článkom 11 sa upravuje jazyk, ktorý majú používať jednotné kontaktné miesta a orgány presadzovania práva v situáciách spresnených v tejto smernici, pokiaľ ide o samotné poskytovanie informácií, ako aj akúkoľvek inú s tým súvisiacu komunikáciu. Na priame výmeny informácií a inú komunikáciu uvedenú v článku 8 sa nevzťahujú žiadne takéto jazykové požiadavky. Členské štáty majú vytvoriť zoznam jazykov, ktoré sú pre ne prijateľné, pričom by doň mala patriť aj angličtina. Takéto zoznamy Komisia musí uverejniť v *Úradnom vestníku EÚ*.

Článkom 12 sa zavádza povinnosť jednotného kontaktného miesta, ako aj všetkých ostatných orgánov presadzovania práva systematicky informovať Europol (teda „pridať ho do kópie“), pokiaľ sa výmeny týkajú trestných činov patriacich do rozsahu pôsobnosti mandátu Europolu, ako sa uvádza v základnom akte agentúry. Touto povinnosťou sa zabezpečí schopnosť Europolu plniť si úlohu informačného centra v EÚ v súvislosti s informáciami, ktoré sú relevantné na účely presadzovania práva.

V článku 13 sa vyžaduje, aby všetky príslušné orgány používali sieťovú aplikáciu na zabezpečenú výmenu informácií (SIENA), ktorú spravuje Europol – a na tento účel k nej boli priamo pripojené – v prípade všetkých výmen informácií a súvisiacej komunikácie, ktoré sú predmetom tejto smernice. Tieto pravidlá týkajúce sa povinného používania aplikácie SIENA sa neuplatňujú, ak osobitné akty práva Únie obsahujú odlišné požiadavky na komunikačný kanál, ktorý sa má používať, napríklad pokiaľ ide o výmenu informácií, ktorú upravuje nariadenie o SIS[46], keďže výmeny v rámci takýchto osobitných aktov sú vylúčené z rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

5. Minimálne požiadavky na zriadenie jednotného kontaktného miesta ako ústredného subjektu na koordináciu výmeny informácií medzi členskými štátmi (články 14 až 16)

Piaty súbor ustanovení uvádza povinnosť všetkých členských štátov zriadiť alebo určiť jednotné kontaktné miesto ako ústredný subjekt koordinujúci výmeny informácií medzi svojimi orgánmi presadzovania práva a orgánmi ostatných členských štátov v rámci rozsahu pôsobnosti smernice a nadväzuje na túto povinnosť. Stanovuje sa v ňom niekoľko minimálnych požiadaviek, ktoré musia spĺňať všetky jednotné kontaktné miesta.

V článku 14 sa stanovujú úlohy a spôsobilosti jednotného kontaktného miesta. Jednotné kontaktné miesto má mať na vykonávanie svojich funkcií prístup k potrebným informáciám a má byť systematicky informované o všetkých priamych výmenách informácií medzi jeho vnútroštátnymi orgánmi a vnútroštátnymi orgánmi iných členských štátov. Samotné zriadenie alebo určenie jednotných kontaktných miest sa musí v stanovenej lehote oznámiť Komisii, ktorá musí následne uverejniť takéto oznámenia v *Úradnom vestníku EÚ*.

Článkom 15 sa zavádzajú minimálne požiadavky v súvislosti so zložením jednotného kontaktného miesta, pričom sa všetkým členským štátom ponecháva určitá miera flexibility pri určovaní jeho konkrétnej organizácie a zloženia podľa toho, ako to považujú za primerané v závislosti od svojho vnútroštátneho kontextu, za predpokladu, že sú splnené požiadavky smernice.

V článku 16 sa vymedzujú minimálne požiadavky na systém správy vecí jednotných kontaktných miest.

6. Záverečné ustanovenia

Záverečné ustanovenia zabezpečujú náležité monitorovanie vykonávania navrhovanej smernice. Po prvé sa to zabezpečuje uložením povinnosti členským štátom získavať a poskytovať minimálny súbor štatistických údajov raz ročne (článok 17). Po druhé sa to zabezpečuje uložením povinnosti Komisii predložiť Európskemu parlamentu a Rade správu, a to aj so zreteľom na údaje poskytnuté členskými štátmi, čím sa po tretie umožní aj uvedeným dvom inštitúciám monitorovať vykonávanie smernice (článok 18).

Napokon sa články 19, 20, 21, 22 a 23 venujú viacerým potrebným právnym a technickým otázkam, konkrétne vypusteniu alebo zrušeniu už existujúcich pravidiel, ktoré nahrádzajú pravidlá navrhovanej smernice, transpozícii do vnútroštátneho práva, ako aj nadobudnutiu

[46] Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 1 – 13. Nariadenie 2018/1860 o využívaní Schengenského informačného systému na účely návratu neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín; nariadenie 2018/1861 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti hraničných kontrol, o zmene Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a o zmene a zrušení nariadenia č. 1987/2006; nariadenie 2018/1862 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, o zmene a zrušení rozhodnutia Rady 2007/533/SVV a o zrušení nariadenia č. 1986/2006 a rozhodnutia Komisie 2010/261/EÚ v znení zmien.

účinnosti a adresátom. Pokiaľ ide o existujúce pravidlá obsiahnuté v Schengenskom dohovore (článok 19), nahrádza sa jeho článok 39 len v takom rozsahu, v akom sa týka výmeny informácií na účely uvedené v navrhovanej smernici. Článok 39 sa naďalej vzťahuje na iné formy policajnej spolupráce, ktoré sú predmetom uvedeného článku. Naopak, článok 46 Schengenského dohovoru, ktorý sa konkrétne týka takejto výmeny informácií, sa v plnej miere nahrádza navrhovanou smernicou, a preto sa vypúšťa.

2021/0411 (COD)

Návrh

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

o výmene informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov, ktorou sa zrušuje rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 87 ods. 2 písm. a),

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po predložení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,

keďže:

(1) Nadnárodné hrozby týkajúce sa trestných činností si vyžadujú koordinovanú, cielenú a prispôsobenú reakciu. Zatiaľ čo vnútroštátne orgány pôsobiace na mieste sú v prvej línii v boji proti organizovanej trestnej činnosti a terorizmu, opatrenia na úrovni Únie sú mimoriadne dôležité na zabezpečenie efektívnej a účinnej spolupráce, a to aj pokiaľ ide o výmenu informácií. Konkrétne organizovaná trestná činnosť a terorizmus sú navyše typickým prejavom prepojenia medzi vnútornou a vonkajšou bezpečnosťou. Uvedené hrozby sa šíria cez hranice a prejavujú sa v organizovaných zločineckých skupinách a v teroristických skupinách, ktoré sa zapájajú do širokej škály trestnej činnosti.

(2) V priestore bez kontroly vnútorných hraníc by príslušníci polície v jednom členskom štáte mali mať v rámci uplatniteľného práva Únie a vnútroštátneho práva možnosť získať rovnocenný prístup k informáciám, ktoré majú k dispozícii ich kolegovia v inom členskom štáte. V tejto súvislosti by orgány presadzovania práva mali účinne a štandardne spolupracovať v celej Únii. Základnou zložkou opatrení, ktoré podporujú verejnú bezpečnosť vo vzájomne závislom priestore bez kontroly vnútorných hraníc, je preto policajná spolupráca pri výmene relevantných informácií na účely presadzovania práva. Výmena informácií o trestných činoch a trestnej činnosti, ako aj o terorizme je v záujme celkového cieľa chrániť bezpečnosť fyzických osôb.

(3) Výmena informácií medzi členskými štátmi na účely predchádzania trestným činom a ich odhaľovania je upravená Dohovorom, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985[47], prijatým 19. júna 1990, najmä jeho článkami 39 a 46. Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV[48] čiastočne nahradilo uvedené ustanovenia

[47] Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda zo 14. júna 1985 uzatvorená medzi vládami štátov hospodárskej únie Beneluxu, Nemeckej spolkovej republiky a Francúzskej republiky o postupnom zrušení kontrol na ich spoločných hraniciach (Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 19).

[48] Rámcové rozhodnutie Rady 2006/960/SVV z 18. decembra 2006 o zjednodušení výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov Európskej únie (Ú. v. EÚ L 386, 29.12.2006, s. 89).

a zaviedlo nové pravidlá výmeny informácií a spravodajských informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov.

(4) V hodnoteniach vrátane hodnotení vykonaných podľa nariadenia Rady (EÚ) č. 1053/2013[49] sa uvádza, že rámcové rozhodnutie 2006/960/SVV nie je dostatočne jednoznačné a nezabezpečuje primeranú a rýchlu výmenu relevantných informácií medzi členskými štátmi. Z hodnotení zároveň vyplynulo, že uvedené rámcové rozhodnutie sa v praxi málo používa, čiastočne z dôvodu nejednoznačnosti, ktorá sa v praxi vyskytuje vo vzťahu k rozsahu pôsobnosti Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a uvedeného rámcového rozhodnutia.

(5) Existujúci právny rámec pozostávajúci z príslušných ustanovení Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a rámcového rozhodnutia 2006/960/SVV by preto mal byť aktualizovaný a nahradený, aby sa tak prostredníctvom vytvorenia jednoznačných a harmonizovaných pravidiel uľahčila a zabezpečila primeraná a rýchla výmena informácií medzi príslušnými orgánmi presadzovania práva jednotlivých členských štátov.

(6) Nezrovnalosti medzi príslušnými ustanoveniami Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a rámcovým rozhodnutím 2006/960/SVV by sa mali predovšetkým riešiť zahrnutím výmen informácií na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania, čím by sa v plnej miere nahradili články 39 a 46 uvedeného dohovoru, pokiaľ ide o takéto výmeny, a zabezpečila sa tak potrebná právna istota. Okrem toho by sa mali zjednodušiť a objasniť príslušné pravidlá, aby sa tak uľahčilo ich účinné vykonávanie v praxi.

(7) Je nevyhnutné stanoviť pravidlá upravujúce prierezové aspekty takejto výmeny informácií medzi členskými štátmi. Pravidlami tejto smernice by nemalo byť dotknuté uplatňovanie pravidiel práva Únie týkajúcich sa osobitných systémov alebo rámcov pre takéto výmeny, napríklad podľa nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1860[50], (EÚ) 2018/1861[51], (EÚ) 2018/1862[52] a (EÚ) 2016/794[53], smerníc

---

49 Nariadenie Rady (EÚ) č. 1053/2013 zo 7. októbra 2013, ktorým sa vytvára hodnotiaci a monitorovací mechanizmus na overenie uplatňovania schengenského *acquis* a ktorým sa zrušuje rozhodnutie výkonného výboru zo 16. septembra 1998, ktorým bol zriadený Stály výbor pre hodnotenie a vykonávanie Schengenu (Ú. v. EÚ L 295, 6.11.2013, s. 27).

50 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1860 z 28. novembra 2018 o využívaní Schengenského informačného systému na účely návratu neoprávnene sa zdržiavajúcich štátnych príslušníkov tretích krajín (Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 1).

51 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1861 z 28. novembra 2018 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti hraničných kontrol, o zmene Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, a o zmene a zrušení nariadenia (ES) č. 1987/2006 (Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 14).

52 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1862 z 28. novembra 2018 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, o zmene a zrušení rozhodnutia Rady 2007/533/SVV a o zrušení nariadenia č. 1986/2006 a rozhodnutia Komisie 2010/261/EÚ (Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 56).

53 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681[54] a 2019/1153[55] a rozhodnutí Rady 2008/615/SVV[56] a 2008/616/SVV[57].

(8) Táto smernica neupravuje poskytovanie a používanie informácií ako dôkazu v súdnom konaní. Najmä by sa nemala chápať tak, že sa ňou zavádza právo používať informácie poskytnuté podľa tejto smernice ako dôkaz, a preto nemá vplyv na žiadnu požiadavku stanovenú v príslušných právnych predpisoch na získanie súhlasu od členského štátu poskytujúceho informácie na takéto použitie. Táto smernica nemá vplyv na akty práva Únie týkajúce sa dôkazov, ako je nariadenie (EÚ) …/…[58] [*o európskom príkaze na predloženie a uchovanie elektronických dôkazov v trestných veciach*] a smernica (EÚ) …/…[59] [*ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní*].

(9) Všetky výmeny informácií podľa tejto smernice by mali podliehať trom všeobecným zásadám, konkrétne zásadám dostupnosti, rovnocenného prístupu a dôvernosti. Hoci uvedenými zásadami nie sú dotknuté konkrétnejšie ustanovenia tejto smernice, v relevantných prípadoch by sa nimi mal riadiť výklad a uplatňovanie smernice. Napríklad zásada dostupnosti by sa mala chápať tak, že sa ňou stanovuje, že relevantné informácie, ktoré má k dispozícii jednotné kontaktné miesto alebo orgány presadzovania práva jedného členského štátu, by mali byť v čo najväčšej možnej miere dostupné aj jednotným kontaktným miestam alebo orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov. Táto zásada by však v odôvodnených prípadoch nemala mať vplyv na uplatňovanie osobitných ustanovení tejto smernice, ktorými sa obmedzuje dostupnosť informácií, napríklad ustanovení o dôvodoch zamietnutia žiadostí o informácie a súdne povolenie. Okrem toho podľa zásady rovnocenného prístupu by mali byť podmienky prístupu jednotného kontaktného miesta a orgánov presadzovania práva ostatných členských štátov k relevantným informáciám v podstate rovnaké, a teda ani prísnejšie, ani menej prísne než podmienky prístupu jednotného kontaktného miesta a orgánov presadzovania práva toho istého členského štátu, na čo sa vzťahujú konkrétnejšie ustanovenia smernice.

(10) V záujme dosiahnutia cieľa, ktorým je uľahčiť a zabezpečiť primeranú a rýchlu výmenu informácií medzi členskými štátmi, by sa malo prijať ustanovenie na získanie takýchto informácií prostredníctvom zaslania žiadosti o informácie jednotnému kontaktnému miestu iného dotknutého členského štátu v súlade s určitými jednoznačnými, zjednodušenými a harmonizovanými požiadavkami. Pokiaľ ide o obsah takýchto žiadostí o informácie, malo by sa najmä vyčerpávajúcim a dostatočne podrobným spôsobom a bez toho, aby bola dotknutá potreba individuálneho

---

54 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/681 z 27. apríla 2016 o využívaní údajov zo záznamov o cestujúcich (PNR) na účely prevencie, odhaľovania, vyšetrovania a stíhania teroristických trestných činov a závažnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 132).

55 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/1153 z 20. júna 2019, ktorou sa stanovujú pravidlá uľahčovania využívania finančných a iných informácií na predchádzanie určitým trestným činom, ich odhaľovanie, vyšetrovanie alebo stíhanie a ktorou sa zrušuje rozhodnutie Rady 2000/642/SVV (Ú. v. EÚ L 186, 11.7.2019, s. 122).

56 Rozhodnutie Rady 2008/615/SVV z 23. júna 2008 o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 1).

57 Rozhodnutie Rady 2008/616/SVV z 23. júna 2008 o vykonávaní rozhodnutia 2008/615/SVV o zintenzívnení cezhraničnej spolupráce, najmä v boji proti terorizmu a cezhraničnej trestnej činnosti (Ú. v. EÚ L 210, 6.8.2008, s. 12). Cieľom návrhu nariadenia o automatizovanej výmene údajov na účely policajnej spolupráce („prümský rámec II“) je zrušiť časti uvedených rozhodnutí Rady.

58 Návrh nariadenia, COM(2018) 225 final – 2018/0108 (COD).

59 Návrh smernice, COM(2018) 226 final – 2018/0107 (COD).

posúdenia, uviesť, kedy sa majú žiadosti považovať za naliehavé a aké vysvetlenia majú obsahovať ako minimum.

(11) Zatiaľ čo jednotné kontaktné miesta všetkých členských štátov by mali mať v každom prípade možnosť predkladať žiadosti o informácie jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu, v záujme flexibility by členské štáty mali mať možnosť rozhodnúť, že takéto žiadosti môžu takisto predložiť aj ich orgány presadzovania práva. S cieľom umožniť jednotným kontaktným miestam vykonávať svoje koordinačné funkcie podľa tejto smernice je však potrebné, aby v prípade, že členský štát prijme takéto rozhodnutie, bolo jeho jednotné kontaktné miesto informované o všetkých takýchto odchádzajúcich žiadostiach, ako aj o akejkoľvek s tým súvisiacej komunikácii, a to tak, že bude vždy pridané do kópie.

(12) Lehoty sú potrebné na zabezpečenie rýchleho spracovania žiadostí o informácie predložených jednotnému kontaktnému miestu. Takéto lehoty by mali byť jednoznačné a primerané a zároveň by mali zohľadňovať to, či je žiadosť o informácie naliehavá a či sa vyžaduje predchádzajúce súdne povolenie. S cieľom zabezpečiť dodržiavanie príslušných lehôt a zároveň umožniť určitý stupeň flexibility, ak je to objektívne odôvodnené, je nutné povoliť odchýlky len vo výnimočných prípadoch, keď príslušný justičný orgán dožiadaného členského štátu potrebuje dodatočný čas na rozhodnutie o udelení potrebného súdneho povolenia. Takúto potrebu by mohol zapríčiniť napríklad veľký rozsah alebo zložitosť záležitostí, na ktoré sa sústreďuje žiadosť o informácie.

(13) Vo výnimočných prípadoch môže byť objektívne odôvodnené, aby členský štát zamietol žiadosť o informácie predloženú jednotnému kontaktnému miestu. S cieľom zabezpečiť účinné fungovanie systému zriadeného touto smernicou by uvedené prípady mali byť taxatívne vymedzené a mali by sa vykladať reštriktívne. Ak s dôvodmi zamietnutia žiadosti súvisia len časti informácií, ktorých sa takáto žiadosť o informácie týka, zvyšné informácie sa majú poskytnúť v lehotách stanovených v tejto smernici. Malo by sa prijať ustanovenie uvádzajúce možnosť požiadať o objasnenie, na základe čoho by sa malo prerušiť plynutie príslušných lehôt. Takáto možnosť by však mala existovať iba v prípade, že objasnenie je objektívne nevyhnutné a primerané, keďže žiadosť o informácie by inak musela byť zamietnutá z jedného z dôvodov uvedených v smernici. V záujme účinnej spolupráce by malo byť možné požiadať o potrebné objasnenie aj v iných situáciách, čo by ale v takých prípadoch neviedlo k prerušeniu plynutia stanovených lehôt.

(14) Na umožnenie potrebnej flexibility z hľadiska operačných potrieb, ktoré sa v praxi môžu líšiť, by sa malo prijať ustanovenie pre ďalšie dva spôsoby výmeny informácií, ktoré by doplnili žiadosti o informácie predkladané jednotným kontaktným miestam. Prvým spôsobom je automatické poskytnutie informácií, čo znamená, že buď jednotné kontaktné miesto, alebo orgány presadzovania práva z vlastného podnetu poskytnú informácie bez predchádzajúcej žiadosti. Druhým spôsobom je poskytnutie informácií na základe žiadostí o informácie predložených buď jednotnými kontaktnými miestami, alebo orgánmi presadzovania práva nie jednotnému kontaktnému miestu, ale priamo orgánom presadzovania práva iného členského štátu. V súvislosti s oboma spôsobmi by sa mal stanoviť len obmedzený počet minimálnych požiadaviek, najmä požiadavky týkajúce sa informovanosti jednotných kontaktných miest, a pokiaľ ide o poskytnutie informácií z vlastného podnetu, požiadavky týkajúce sa situácií, v ktorých sa majú informácie poskytovať, a jazyka, ktorý sa má použiť.

(15) Dôležitou zárukou môže byť požiadavka predchádzajúceho súdneho povolenia na poskytnutie informácií. Právne systémy členských štátov sú v tomto ohľade odlišné a táto smernica by sa nemala chápať tak, že ovplyvňuje takéto požiadavky zavedené vnútroštátnym právom okrem podmienky, že vnútroštátne výmeny a výmeny medzi členskými štátmi sa považujú za rovnocenné, a to z vecného aj procesného hľadiska. Ďalej, aby sa minimalizovali akékoľvek oneskorenia či komplikácie spojené s uplatňovaním takejto požiadavky, by jednotné kontaktné miesto alebo prípadne orgány presadzovania práva členského štátu, v ktorom sa nachádza príslušný justičný orgán, mali prijať všetky praktické a právne kroky, v prípade potreby v spolupráci s jednotným kontaktným miestom alebo orgánom presadzovania práva iného členského štátu, ktorý o informácie požiadal, s cieľom čo najskôr získať súdne povolenie.

(16) Je mimoriadne dôležité zabezpečiť ochranu osobných údajov v súlade s právom Únie, pokiaľ ide o všetky výmeny informácií podľa tejto smernice. V záujme toho by sa mali zosúladiť pravidlá tejto smernice so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680[60]. Predovšetkým by sa malo vymedziť, že všetky osobné údaje, ktoré si vymenia jednotné kontaktné miesta a orgány presadzovania práva, majú zostať obmedzené na kategórie údajov uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794[61]. Okrem toho by sa všetky takéto osobné údaje mali v čo najväčšom rozsahu rozlišovať podľa stupňa ich správnosti a spoľahlivosti, pričom fakty by sa mali odlišovať od osobných hodnotení, aby sa zabezpečila ochrana fyzických osôb, ako aj kvalita a spoľahlivosť vymieňaných informácií. Ak sa zdá, že osobné údaje sú nesprávne, mali by sa bezodkladne opraviť alebo vymazať. Takáto oprava alebo vymazanie, ako aj akékoľvek iné spracúvanie osobných údajov v spojení s činnosťami podľa tejto smernice by sa mali vykonať v súlade s príslušnými pravidlami práva Únie, najmä smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 a nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679[62], na ktorých pravidlá táto smernica nemá vplyv.

(17) S cieľom umožniť primerané a rýchle poskytnutie informácií jednotnými kontaktnými miestami buď na základe žiadosti, alebo z ich vlastného podnetu je dôležité, aby si príslušní úradníci dotknutých členských štátov navzájom rozumeli. Jazykové bariéry často bránia cezhraničnej výmene informácií. Preto by sa mali zaviesť pravidlá týkajúce sa používania jazykov, v ktorých majú byť vyhotovené žiadosti o informácie predkladané jednotným kontaktným miestam, informácie, ktoré majú poskytnúť jednotné kontaktné miesta, ako aj akákoľvek iná s tým súvisiaca komunikácia týkajúca sa napríklad zamietnutí a objasnení. Uvedené pravidla by mali byť vyvážené z pohľadu rešpektovania jazykovej rozmanitosti v rámci Únie a maximálneho obmedzenia nákladov na preklad na jednej strane a operačnými potrebami spojenými

---

60 Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/680 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania alebo na účely výkonu trestných sankcií a o voľnom pohybe takýchto údajov a o zrušení rámcového rozhodnutia Rady 2008/977/SVV (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 89).

61 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/794 z 11. mája 2016 o Agentúre Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europol), ktorým sa nahrádzajú a zrušujú rozhodnutia Rady 2009/371/SVV, 2009/934/SVV, 2009/935/SVV, 2009/936/SVV a 2009/968/SVV (Ú. v. EÚ L 135, 24.5.2016, s. 53).

62 Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

s primeranými a rýchlymi cezhraničnými výmenami informácií na strane druhej. Členské štáty by preto mali zostaviť zoznam zahŕňajúci jeden alebo viacero úradných jazykov Únie podľa svojho výberu, ktorý by ale zároveň obsahoval jeden jazyk, ktorý je vo všeobecnosti zrozumiteľný a používaný v praxi, konkrétne angličtinu.

(18) Prioritou je ďalší rozvoj Agentúry Európskej únie pre spoluprácu v oblasti presadzovania práva (Europolu) ako informačného centra Únie o trestnej činnosti. To je dôvodom, prečo by sa pri výmene informácií alebo akejkoľvek súvisiacej komunikácie bez ohľadu na to, či sa tak deje na základe žiadosti o informácie predloženej jednotnému kontaktnému miestu alebo orgánu presadzovania práva, alebo z ich vlastného podnetu, mala zaslať Europolu kópia, avšak iba vtedy, ak sa týka trestných činov, ktoré patria do rozsahu cieľov Europolu. V praxi tak možno urobiť automatickým zaškrtnutím zodpovedajúceho políčka SIENA.

(19) Malo by sa zabrániť pribúdaniu komunikačných kanálov, ktoré sa využívajú na prenos informácií v oblasti presadzovania práva medzi členskými štátmi a s tým súvisiacej komunikácie, keďže to predstavuje prekážku primeranej a rýchlej výmeny takýchto informácií. Používanie sieťovej aplikácie na zabezpečenú výmenu informácií s názvom SIENA, ktorú spravuje Europol v súlade s nariadením (EÚ) 2016/794, by preto malo byť povinné pre všetky takéto prenosy a komunikáciu podľa tejto smernice, a to aj v prípade zasielania žiadostí o informácie predložených jednotným kontaktným miestam a priamo orgánom presadzovania práva, poskytovania informácií na základe takýchto žiadostí a z ich vlastného podnetu, oznámení o zamietnutí a objasnení, ako aj kópií pre jednotné kontaktné miesta a Europol. Na tento účel by všetky jednotné kontaktné miesta, ako aj orgány presadzovania práva, ktoré môžu byť zapojené do takýchto výmen, mali byť priamo pripojené k aplikácii SIENA. V tejto súvislosti by sa však malo stanoviť prechodné obdobie, aby sa tak umožnilo úplné zavedenie aplikácie SIENA.

(20) Členské štáty by mali v záujme zjednodušenia, uľahčenia a lepšieho spravovania tokov informácií zriadiť alebo určiť jednotné kontaktné miesto zodpovedné za koordináciu výmen informácií podľa tejto smernice. Jednotné kontaktné miesta by mali v reakcii na čoraz väčšiu potrebu spoločne bojovať proti cezhraničnej trestnej činnosti, napríklad obchodovaniu s drogami a terorizmu, hlavne prispieť k zmierneniu fragmentácie prostredia orgánov presadzovania práva, najmä v súvislosti s tokmi informácií. Jednotné kontaktné miesta by mali mať istý počet konkrétnych minimálnych úloh, ako aj určité minimálne spôsobilosti, aby dokázali účinne plniť svoje koordinačné funkcie v súvislosti s cezhraničnou výmenou informácií na účely presadzovania práva podľa tejto smernice.

(21) Medzi tieto spôsobilosti jednotných kontaktných miest by mal patriť prístup ku všetkým informáciám, ktoré sú k dispozícii v rámci ich členského štátu, vrátane používateľsky ústretového prístupu ku všetkým príslušným únijným a medzinárodným databázam a platformám v súlade s postupmi uvedenými v príslušnom práve Únie a vnútroštátnom práve. Na to, aby mohli jednotné kontaktné miesta plniť požiadavky tejto smernice, najmä pokiaľ ide o lehoty, mali by sa im poskytnúť primerané zdroje vrátane prekladateľských kapacít a mali by byť nepretržite v prevádzke. V tejto súvislosti môže existencia kancelárie kontaktu, ktorá je schopná kontrolovať, spracúvať a postupovať prichádzajúce žiadosti o informácie, zvýšiť ich efektívnosť a účinnosť. Uvedené spôsobilosti by mali zahŕňať aj to, že jednotné kontaktné miesta by mali vždy k dispozícii justičné orgány príslušné za udeľovanie potrebných súdnych povolení. V praxi tak možno docieliť napríklad zabezpečením fyzickej prítomnosti

alebo funkčnej dostupnosti takýchto justičných orgánov, a to buď v priestoroch jednotného kontaktného miesta, alebo priamo telefonicky.

(22) Na to, aby mohli jednotné kontaktné miesta účinne plniť svoje koordinačné funkcie podľa tejto smernice, mali by byť zložené zo zástupcov vnútroštátnych orgánov presadzovania práva, ktorých zapojenie je nevyhnutné na primeranú a rýchlu výmenu informácií podľa tejto smernice. Hoci je na každom členskom štáte, aby rozhodol o konkrétnej organizácii a zložení, ktoré sú potrebné na splnenie uvedenej požiadavky, takýmito zástupcami môžu byť policajné, colné a iné orgány presadzovania práva zodpovedné za predchádzanie trestným činom, ich odhaľovanie alebo vyšetrovanie, ako aj možné kontaktné miesta pre regionálne a bilaterálne úrady, akými sú styční dôstojníci a atašé vyslaní alebo pridelení do iných členských štátov a príslušných orgánov presadzovania práva Únie, ako je Europol. V záujme účinnej koordinácie by však jednotné kontaktné miesta mali byť minimálne zložené zo zástupcov národnej ústredne Europolu, útvaru SIRENE, útvaru informácií o cestujúcich a národnej ústredne INTERPOL-u zriadených podľa príslušných právnych predpisov, a to bez ohľadu na to, že táto smernica sa nevzťahuje na výmeny informácií osobitne upravené takýmito právnymi predpismi Únie.

(23) Zavedenie a prevádzka jednotného elektronického systému správy vecí s určitými minimálnymi funkciami a schopnosťami zo strany jednotných kontaktných miest je nevyhnutné na to, aby mohli jednotné kontaktné miesta účinne a efektívne vykonávať svoje úlohy podľa tejto smernice, najmä pokiaľ ide o riadenie informácií.

(24) Od členských štátov by sa malo vyžadovať získavanie a každoročné poskytovanie určitých údajov Komisii s cieľom umožniť potrebné monitorovanie a hodnotenie uplatňovania tejto smernice. Táto požiadavka je nevyhnutná predovšetkým na odstránenie nedostatku porovnateľných údajov, ktoré kvantifikujú výmeny relevantných informácií, a zároveň uľahčuje povinnosť Komisie podávať správy.

(25) Vzhľadom na cezhraničný charakter trestnej činnosti a terorizmu sa od členských štátov vyžaduje, aby sa v boji proti takýmto trestným činom navzájom na seba spoliehali. Primerané a rýchle toky informácií medzi príslušnými orgánmi presadzovania práva a smerujúce do Europolu nemožno dosiahnuť samostatným konaním členských štátov. Vzhľadom na rozsah a vplyv opatrení je to možné lepšie dosiahnuť na úrovni Únie zavedením spoločných pravidiel výmeny informácií. Únia preto môže prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

(26) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tejto smernice, nie je ňou viazané ani nepodlieha jej uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že táto smernica je založená na schengenskom *acquis*, by sa Dánsko malo v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodnúť do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tejto smernici, či ju bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva.

(27) Táto smernica predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko zúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES[63]; Írsko sa preto zúčastňuje na prijatí tejto smernice a je ňou viazané.

(28) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, táto smernica predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*[64], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode H rozhodnutia Rady 1999/437/ES[65].

(29) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, táto smernica predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[66], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode H rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES[67] a s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/149/SVV[68].

(30) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, táto smernica predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*[69], ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode H rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ[70] a s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/349/EÚ[71],

---

63 Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002).

64 Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36.

65 Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskym kráľovstvom o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999).

66 Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

67 Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008).

68 Rozhodnutie Rady 2008/149/SVV z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskej únie Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008).

69 Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

70 Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí v mene Európskej únie Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011).

71 Rozhodnutie Rady 2011/349/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí, v mene Európskej únie, Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje najmä na justičnú spoluprácu v trestných veciach a policajnú spoluprácu (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011).

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Kapitola I

Všeobecné ustanovenia

Článok 1
Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Touto smernicou sa stanovujú pravidlá výmeny informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov, ak je to potrebné na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania.

   Touto smernicou sa stanovujú najmä pravidlá týkajúce sa:

   a) žiadostí o informácie predkladaných jednotným kontaktným miestam zriadeným alebo určeným členskými štátmi, predovšetkým pokiaľ ide o obsah takýchto žiadostí, povinné lehoty na poskytnutie požadovaných informácií, dôvody zamietnutia takýchto žiadostí a komunikačný kanál, ktorý sa má použiť v súvislosti s takýmito žiadosťami;

   b) poskytovania relevantných informácií z vlastného podnetu jednotným kontaktným miestam alebo orgánom presadzovania práva iných členských štátov, najmä pokiaľ ide o situácie a spôsob, akým sa takéto informácie majú poskytovať;

   c) komunikačného kanálu, ktorý sa má použiť v prípade všetkých výmen informácií, a informácií, ktoré sa majú poskytovať jednotným kontaktným miestam v súvislosti s výmenami informácií priamo medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov;

   d) zriadenia, úloh, zloženia a spôsobilostí jednotného kontaktného miesta vrátane zavedenia jednotného elektronického systému správy vecí na účely plnenia jeho úloh.

2. Táto smernica sa nevzťahuje na výmeny informácií medzi orgánmi presadzovania práva členských štátov na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania, ktoré sú osobitné upravené v iných aktoch práva Únie.

3. Touto smernicou sa členským štátom neukladá žiadna povinnosť:

   a) získavať informácie prostredníctvom donucovacích opatrení prijatých v súlade s vnútroštátnym právom na účely poskytovania týchto informácií orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov;

   b) uchovávať informácie na účely uvedené v písmene a);

   c) poskytovať informácie orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov, aby sa použili ako dôkaz v súdnom konaní.

4. Touto smernicou sa nestanovuje žiadne právo používať informácie poskytnuté v súlade s touto smernicou ako dôkaz v súdnom konaní.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice:

1. „orgán presadzovania práva“ je akýkoľvek orgán členských štátov príslušný podľa vnútroštátneho práva na účely predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania;
2. „trestné činy“ sú ktorékoľvek z týchto činov:
    a) trestné činy uvedené v článku 2 ods. 2 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV[72];
    b) trestné činy uvedené v článku 3 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2016/794;
    c) daňové trestné činy súvisiace s priamymi a nepriamymi daňami, ako sú uvedené vo vnútroštátnom práve;
3. „informácie“ sú akýkoľvek obsah týkajúci sa jednej alebo viacerých fyzických osôb, skutočností alebo okolností, ktoré sú relevantné pre orgány presadzovania práva v súvislosti s výkonom ich úloh predchádzania trestným činom, ich odhaľovania alebo vyšetrovania v súlade s vnútroštátnym právom;
4. „dostupné“ informácie sú informácie, ktoré uchováva buď jednotné kontaktné miesto, alebo orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu, alebo informácie, ktoré dané jednotné kontaktné miesta alebo dané orgány presadzovania práva môžu získať od iných verejných orgánov alebo od súkromných subjektov usadených v tomto členskom štáte bez donucovacích opatrení;
5. „SIENA“ je sieťová aplikácia na zabezpečenú výmenu informácií spravovaná Europolom, ktorej cieľom je uľahčiť výmenu informácií medzi členskými štátmi a Europolom;
6. „osobné údaje“ sú osobné údaje v zmysle článku 4 bodu 1 nariadenia (EÚ) 2016/679.

Článok 3
Zásady výmeny informácií

Členské štáty v súvislosti so všetkými výmenami informácií podľa tejto smernice zabezpečia, aby:

a) akékoľvek relevantné informácie, ktoré má k dispozícii jednotné kontaktné miesto alebo orgány presadzovania práva členských štátov, boli poskytnuté jednotnému kontaktnému miestu alebo orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov („zásada dostupnosti“);

b) podmienky týkajúce sa vyžiadania informácií od jednotného kontaktného miesta alebo orgánov presadzovania práva ostatných členských štátov a podmienky týkajúce sa poskytovania informácií jednotným kontaktným miestam a orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov boli rovnocenné s podmienkami uplatniteľnými na vyžiadanie podobných informácií od ich vlastných orgánov presadzovania práva a na ich poskytovanie vlastným orgánom presadzovania práva („zásada rovnocenného prístupu“);

c) informácie poskytnuté jednotnému kontaktnému miestu alebo orgánom presadzovania práva iného členského štátu, ktoré sú označené ako dôverné, boli danými orgánmi presadzovania práva chránené v súlade s požiadavkami

[72] Rámcové rozhodnutie Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi (Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1).

stanovenými vo vnútroštátnom práve daného členského štátu poskytujúceho podobnú úroveň dôvernosti („zásada dôvernosti“).

Kapitola II

Výmeny informácií prostredníctvom jednotných kontaktných miest

Článok 4

Žiadosti o informácie predložené jednotnému kontaktnému miestu

1. Členské štáty zaistia, že ich jednotné kontaktné miesto a v prípade, že tak rozhodli, ich orgány presadzovania práva predkladajú žiadosti o informácie jednotným kontaktným miestam ostatných členských štátov v súlade s podmienkami stanovenými v odsekoch 2 až 5.

   Ak členský štát rozhodol, že okrem jeho jednotného kontaktného miesta môžu jednotným kontaktným miestam ostatných členských štátov predkladať žiadosti o informácie aj jeho orgány presadzovania práva, zabezpečí, aby uvedené orgány súčasne s predložením takýchto žiadostí zaslali jednotnému kontaktnému miestu daného členského štátu kópiu uvedených žiadostí a akejkoľvek inej s tým súvisiacej komunikácie.

2. Žiadosti o informácie sa jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu predkladajú iba v prípade, že existujú objektívne dôvody domnievať sa, že:

   a) požadované informácie sú potrebné a primerané na dosiahnutie účelu uvedeného v článku 1 ods. 1;

   b) orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu majú požadované informácie k dispozícii.

3. V každej žiadosti o informácie predloženej jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu sa uvádza, či je naliehavá.

   Uvedené žiadosti o informácie sa považujú za naliehavé, pokiaľ po zohľadnení všetkých relevantných skutočností a okolností danej veci existujú objektívne dôvody domnievať sa, že požadované informácie spĺňajú jednu alebo viaceré z týchto podmienok:

   a) sú nevyhnutné na to, aby sa predišlo bezprostrednému a vážnemu ohrozeniu verejnej bezpečnosti členského štátu;

   b) sú potrebné na ochranu životne dôležitých záujmov osoby, ktoré sú bezprostredne ohrozené;

   c) sú potrebné na prijatie rozhodnutia, ktoré sa môže týkať zachovania reštriktívnych opatrení považovaných za pozbavenie slobody;

   d) hrozí bezprostredné riziko, že informácie stratia na relevantnosti, ak sa neposkytnú urýchlene.

4. Žiadosti o informácie predložené jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu obsahujú všetky potrebné vysvetlenia, aby sa umožnilo ich primerané a rýchle spracovanie v súlade s touto smernicou, pričom zahŕňajú minimálne tieto údaje:

   a) spresnenie požadovaných informácií, ktoré je podrobné do takej miery, do akej je to za daných okolností možné;

b) opis účelu, na ktorý sa informácie požadujú;

c) objektívne dôvody, na základe ktorých sa predpokladá, že orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu majú k dispozícii požadované informácie;

d) v príslušných prípadoch vysvetlenie súvislosti medzi účelom a osobou alebo osobami, ktorých sa informácie týkajú;

e) v príslušných prípadoch dôvody, prečo sa žiadosť považuje za naliehavú.

5. Žiadosti o informácie sa jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu predkladajú v jednom z jazykov uvedených v zozname vytvorenom dožiadaným členským štátom a uverejnenom v súlade s článkom 11.

Článok 5

Poskytnutie informácií na základe žiadostí predložených jednotnému kontaktnému miestu

1. S výhradou odseku 2 tohto článku a článku 6 ods. 3 členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto poskytlo požadované informácie v súlade s článkom 4 čo najskôr a v každom prípade v týchto príslušných lehotách:

a) osem hodín v prípade naliehavých žiadostí týkajúcich sa informácií, ktoré majú orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu k dispozícii bez toho, aby museli získať súdne povolenie;

b) tri kalendárne dni v prípade naliehavých žiadostí týkajúcich sa informácií, ktoré majú orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu k dispozícii s výhradou získania súdneho povolenia;

c) sedem kalendárnych dní v prípade všetkých žiadostí, ktoré nie sú naliehavé.

Lehoty stanovené v prvom pododseku začínajú plynúť v okamihu prijatia žiadosti o informácie.

2. Ak sú podľa vnútroštátneho práva v súlade s článkom 9 požadované informácie dostupné až po získaní súdneho povolenia, dožiadaný členský štát sa môže odchýliť od lehôt uvedených v odseku 1 do takej miery, do akej je to potrebné na získanie takéhoto povolenia.

V takýchto prípadoch členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto vykonalo obidva tieto kroky:

i) bezodkladne informovalo jednotné kontaktné miesto alebo prípadne orgán presadzovania práva žiadajúceho členského štátu o predpokladanom oneskorení, pričom spresní dĺžku predpokladaného oneskorenia a jeho dôvody;

ii) následne ho pravidelne informovalo a poskytlo požadované informácie čo najskôr po získaní súdneho povolenia.

3. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto poskytlo informácie požadované v súlade s článkom 4 jednotnému kontaktnému miestu alebo prípadne orgánu presadzovania práva žiadajúceho členského štát v jazyku, v ktorom bola v súlade s článkom 4 ods. 5 predložená daná žiadosť o informácie.

Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto v prípade, že poskytne požadované informácie orgánu presadzovania práva žiadajúceho členského štátu,

takisto súčasne zaslalo kópiu informácií jednotnému kontaktnému miestu daného členského štátu.

Článok 6
Zamietnutie žiadostí o informácie

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto zamietlo poskytnutie informácií požadovaných v súlade s článkom 4 len v prípade, že sa uplatňuje jeden z týchto dôvodov:

   a) jednotné kontaktné miesto a orgány presadzovania práva dožiadaného členského štátu nemajú požadované informácie k dispozícii;

   b) žiadosť o informácie nespĺňa požiadavky stanovené v článku 4;

   c) súdne povolenie, ktoré sa vyžaduje podľa vnútroštátneho práva dožiadaného členského štátu v súlade s článkom 9, bolo zamietnuté;

   d) požadované informácie predstavujú iné osobné údaje ako tie, ktoré patria do kategórií osobných údajov uvedených v článku 10 bode i);

   e) existujú objektívne dôvody domnievať sa, že poskytnutie požadovaných informácií by:

      i) bolo v rozpore so základnými bezpečnostnými záujmami dožiadaného členského štátu;

      ii) ohrozilo úspech prebiehajúceho vyšetrovania trestného činu alebo

      iii) neprimerane poškodilo životne dôležité záujmy fyzickej alebo právnickej osoby.

   Každé zamietnutie má vplyv iba na tú časť požadovaných informácií, ktorej sa týkajú dôvody uvedené v prvom pododseku, a v príslušných prípadoch ponecháva nedotknutú povinnosť poskytnúť ostatné časti informácií v súlade s touto smernicou.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto informovalo jednotné kontaktné miesto alebo prípadne orgán presadzovania práva žiadajúceho členského štátu o zamietnutí, pričom spresní dôvody zamietnutia v lehotách stanovených v článku 5 ods. 1.

3. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto bezodkladne požiadalo jednotné kontaktné miesto alebo prípadne orgán presadzovania práva žiadajúceho členského štátu o dodatočné objasnenie potrebné na spracovanie žiadosti o informácie, ktorá by sa inak musela zamietnuť.

   Plynutie príslušných lehôt uvedených v článku 5 ods. 1 sa prerušuje od okamihu, keď jednotné kontaktné miesto alebo prípadne orgán presadzovania práva žiadajúceho členského štátu dostane žiadosť o objasnenie, až do okamihu, kým jednotné kontaktné miesto dožiadaného členského štátu nedostane objasnenie.

4. Zamietnutie, dôvody zamietnutia, žiadosti o objasnenie a objasnenia uvedené v odseku 3 a 4, ako aj akákoľvek iná komunikácia súvisiaca so žiadosťami o informácie predloženými jednotnému kontaktnému miestu iného členského štátu sa poskytujú v jazyku, v ktorom bola v súlade s článkom 4 ods. 5 predložená daná žiadosť o informácie.

Kapitola III

Iné výmeny informácií

Článok 7

Poskytovanie informácií z vlastného podnetu

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva poskytli z vlastného podnetu jednotným kontaktným miestam alebo orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov akékoľvek informácie, ktoré majú k dispozícii, ak existujú objektívne dôvody domnievať sa, že takéto informácie by mohli byť relevantné pre daný členský štát na účel uvedený v článku 1 ods. 1. Takáto povinnosť však neexistuje, pokiaľ sa v súvislosti s takýmito informáciami uplatňujú dôvody uvedené v článku 6 ods. 1 písm. c), d) alebo e).

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva v prípade, že poskytujú informácie z vlastného podnetu v súlade s odsekom 1, tak urobili v jednom z jazykov uvedených v zozname vytvorenom dožiadaným členským štátom a uverejnenom v súlade s článkom 11.

   Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva v prípade, že poskytujú takéto informácie orgánu presadzovania práva iného členského štátu, takisto súčasne zaslali kópiu týchto informácií jednotnému kontaktnému miestu tohto iného členského štátu.

Článok 8

Výmeny informácií na základe žiadostí predložených priamo orgánom presadzovania práva

V prípade, že jednotné kontaktné miesta alebo orgány presadzovania práva predkladajú žiadosti o informácie priamo orgánom presadzovania práva iného členského štátu, členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesta alebo ich orgány presadzovania práva súčasne so zaslaním takýchto žiadostí, poskytnutím informácií na základe takýchto žiadostí alebo zaslaním akejkoľvek inej s tým súvisiacej komunikácie zaslali ich kópiu jednotnému kontaktnému miestu tohto iného členského štátu a v prípade, že odosielateľom je orgán presadzovania práva, zaslali ju aj jednotnému kontaktnému miestu svojho členského štátu.

Kapitola IV

Ďalšie pravidlá poskytovania informácií podľa kapitol II a III

Článok 9

Súdne povolenie

1. Členské štáty nežiadajú o súdne povolenie na poskytnutie informácií jednotným kontaktným miestam alebo orgánu presadzovania práva iného členského štátu podľa kapitol II a III v prípade, že sa v súvislosti s podobným poskytovaním informácií vlastnému jednotnému kontaktnému miestu alebo vlastným orgánom presadzovania práva neuplatňuje žiadna takáto požiadavka.

2. V prípade, že sa podľa vnútroštátneho práva vyžaduje súdne povolenie na poskytnutie informácií jednotným kontaktným miestam alebo orgánu presadzovania práva iného členského štátu v súlade s odsekom 1, členské štáty zabezpečia, aby ich

jednotné kontaktné miesta alebo ich orgány presadzovania práva bezodkladne prijali všetky potrebné kroky v súlade s ich vnútroštátnym právom s cieľom čo najskôr získať takéto súdne povolenie.

3. Žiadosti o súdne povolenie uvedené v odseku 1 sa posudzujú a rozhoduje sa o nich podľa vnútroštátneho práva členského štátu, v ktorom sa nachádza príslušný justičný orgán.

Článok 10

Ďalšie pravidlá týkajúce sa informácií predstavujúcich osobné údaje

V prípade, že jednotné kontaktné miesto alebo orgány presadzovania práva poskytujú podľa kapitol II a III informácie, ktoré predstavujú osobné údaje, členské štáty zabezpečia, aby:

i) kategórie poskytnutých osobných údajov boli naďalej obmedzené na kategórie osobných údajov uvedené v oddiele B bode 2 prílohy II k nariadeniu (EÚ) 2016/794;

ii) ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva súčasne a do takej miery, do akej je to možné, takisto poskytli potrebné prvky, ktoré jednotnému kontaktnému miestu alebo orgánu presadzovania práva iného členského štátu umožnia posúdiť stupeň správnosti, úplnosti a spoľahlivosti osobných údajov, ako aj mieru, do akej sú osobné údaje aktuálne.

Článok 11

Zoznam jazykov

1. Členské štáty vytvoria a priebežne aktualizujú zoznam s jedným alebo viacerými úradnými jazykmi Únie, v ktorom ich jednotné kontaktné miesto dokáže poskytovať informácie na základe žiadosti o informácie alebo z vlastného podnetu. Tento zoznam musí zahŕňať angličtinu.

2. Členské štáty poskytujú uvedené zoznamy, ako aj všetky ich aktualizácie Komisii. Komisia uverejňuje uvedené zoznamy vrátane všetkých ich aktualizácií v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 12

Poskytovanie informácií Europolu

Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva v prípade, že zasielajú žiadosti o informácie, poskytujú informácie na základe takýchto žiadostí, poskytujú informácie z vlastného podnetu alebo zasielajú inú s tým súvisiacu komunikáciu podľa kapitol II a III, súčasne takisto zaslali ich kópiu Europolu, pokiaľ informácie, ktorých sa komunikácia týka, súvisia s trestnými činmi patriacimi do rozsahu cieľov Europolu v súlade s nariadením (EÚ) 2016/794.

Článok 13

Používanie aplikácie SIENA

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto alebo ich orgány presadzovania práva v prípade, že zasielajú žiadosti o informácie, poskytujú informácie na základe takýchto žiadostí, poskytujú informácie z vlastného podnetu

alebo zasielajú inú s tým súvisiacu komunikáciu podľa kapitol II a III alebo podľa článku 12, tak urobili prostredníctvom aplikácie SIENA.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto, ako aj všetky ich orgány presadzovania práva, ktoré sa môžu zúčastňovať na výmene informácií podľa tejto smernice, boli priamo pripojené k aplikácii SIENA.

Kapitola V

Jednotné kontaktné miesto na výmenu informácií medzi členskými štátmi

Článok 14
Zriadenie, úlohy a spôsobilosti

1. Každý členský štát zriadi alebo určí jedno národné jednotné kontaktné miesto, ktoré je ústredným subjektom zodpovedným za koordináciu výmen informácií podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto malo právomoc vykonávať prinajmenšom všetky tieto úlohy:

   a) prijímať a vyhodnocovať žiadosti o informácie;

   b) postupovať žiadosti o informácie príslušnému vnútroštátnemu orgánu alebo orgánom presadzovania práva a prípadne zabezpečiť ich koordináciu pri spracúvaní takýchto žiadostí a poskytovaní informácií na základe takýchto žiadostí;

   c) analyzovať a štruktúrovať informácie s cieľom poskytovať ich jednotným kontaktným miestam a prípadne orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov;

   d) poskytovať na základe žiadosti alebo z vlastného podnetu informácie jednotným kontaktným miestam a prípadne orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov v súlade s článkami 5 a 7;

   e) zamietnuť poskytnutie informácií v súlade s článkom 6 a v príslušných prípadoch požiadať o objasnenie v súlade s článkom 6 ods. 3;

   f) zasielať žiadosti o informácie jednotným kontaktným miestam ostatných členských štátov v súlade s článkom 4 a v príslušných prípadoch poskytnúť objasnenie v súlade s článkom 6 ods. 3.

3. Členské štáty zabezpečia, aby:

   a) ich jednotné kontaktné miesto malo prístup k všetkým informáciám, ktoré majú k dispozícii ich orgány presadzovania práva, a to do takej miery, do akej je to nevyhnutné na vykonávanie jeho úloh podľa tejto smernice;

   b) ich jednotné kontaktné miesto vykonávalo svoje úlohy 24 hodín denne, sedem dní v týždni;

   c) ich jednotné kontaktné miesto malo k dispozícii zamestnancov, zdroje a spôsobilosti, a to aj na preklad, nevyhnutné na primerané a rýchle vykonávanie jeho úloh v súlade s touto smernicou, a najmä v lehotách stanovených v článku 5 ods. 1;

d) jednotnému kontaktnému miestu boli k dispozícii justičné orgány príslušné za udeľovanie súdnych povolení, ktoré sa vyžadujú podľa vnútroštátneho práva v súlade s článkom 9, a to 24 hodín denne, sedem dní v týždni.

4. Členské štáty do jedného mesiaca od zriadenia alebo určenia svojho jednotného kontaktného miesta o tom informujú Komisiu. Túto informáciu aktualizujú podľa potreby.

Komisia uverejňuje uvedené oznámenia vrátane všetkých ich aktualizácií v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 15
Zloženie

1. Členské štáty určia organizáciu a zloženie svojho jednotného kontaktného miesta takým spôsobom, aby mohlo efektívne a účinne vykonávať svoje úlohy podľa tejto smernice.

2. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto bolo zložené zo zástupcov vnútroštátnych orgánov presadzovania práva, ktorých účasť je nevyhnutná na primeranú a rýchlu výmenu informácií podľa tejto smernice, pričom by malo zahŕňať zástupcov prinajmenšom týchto ústrední alebo útvarov, pokiaľ je dotknutý členský štát viazaný príslušnými právnymi predpismi zriadiť alebo určiť takéto ústredne alebo útvary:

a) národná ústredňa Europolu zriadená na základe článku 7 nariadenia (EÚ) 2016/794;

b) útvar SIRENE zriadený na základe článku 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1862[73];

c) útvar informácií o cestujúcich zriadený na základe článku 4 smernice (EÚ) 2016/681;

d) národná ústredňa INTERPOL-u zriadená na základe článku 32 Ústavy Medzinárodnej organizácie kriminálnej polície – INTERPOL.

Článok 16
Systém správy vecí

1. Členské štáty zabezpečia, aby ich jednotné kontaktné miesto zaviedlo a prevádzkovalo jednotný elektronický systém správy vecí ako register, ktorý jednotnému kontaktnému miestu umožňuje vykonávať jeho úlohy podľa tejto smernice. Systém správy vecí má minimálne všetky tieto funkcie a schopnosti:

a) zaznamenávanie prichádzajúcich a odchádzajúcich žiadostí o informácie uvedených v článkoch 5 a 8, ako aj akejkoľvek inej komunikácie s jednotnými kontaktnými miestami a prípadne orgánmi presadzovania práva ostatných

[73] Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1862 z 28. novembra 2018 o zriadení, prevádzke a využívaní Schengenského informačného systému (SIS) v oblasti policajnej spolupráce a justičnej spolupráce v trestných veciach, o zmene a zrušení rozhodnutia Rady 2007/533/SVV a o zrušení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1986/2006 a rozhodnutia Komisie 2010/261/EÚ (Ú. v. EÚ L 312, 7.12.2018, s. 56).

členských štátov týkajúcej sa takýchto žiadostí vrátane informácií o zamietnutí a žiadostí o objasnenie a poskytnutia objasnenia uvedených v článku 6 ods. 2 a 3;

b) zaznamenávanie komunikácie medzi jednotným kontaktným miestom a vnútroštátnymi orgánmi presadzovania práva podľa článku 15 ods. 2 písm. b);

c) zaznamenávanie poskytnutí informácií jednotnému kontaktnému miestu a prípadne orgánom presadzovania práva ostatných členských štátov v súlade s článkami 5, 7 a 8;

d) krížová kontrola prichádzajúcich žiadostí o informácie uvedených v článkoch 5 a 8 s informáciami, ktoré má k dispozícii jednotné kontaktné miesto, vrátane informácií poskytnutých v súlade s článkom 5 ods. 3 druhým pododsekom a článkom 7 ods. 2 druhým pododsekom a iných relevantných informácií zaznamenaných v systéme správy vecí;

e) zabezpečenie primeranej a rýchlej reakcie na prichádzajúce žiadosti o informácie uvedené v článku 4, najmä z hľadiska dodržania lehôt na poskytnutie požadovaných informácií, ktoré sú stanovené v článku 5;

f) interoperabilita s aplikáciou SIENA, a najmä zabezpečenie toho, aby komunikácia prichádzajúca prostredníctvom aplikácie SIENA mohla byť priamo zaznamenaná v systéme správy vecí a aby komunikácia odchádzajúca prostredníctvom aplikácie SIENA mohla byť priamo odoslaná zo systému správy vecí;

g) vytváranie štatistík týkajúcich sa výmen informácií podľa tejto smernice na účely hodnotenia a monitorovania, a najmä na účely článku 17;

h) vytváranie logov o prístupe a iných činnostiach spracúvania v súvislosti s informáciami obsiahnutými v systéme správy vecí na účely preukázania zodpovednosti a kybernetickej bezpečnosti.

2. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby všetky kybernetickobezpečnostné riziká súvisiace so systémom správy vecí, najmä pokiaľ ide o jeho štruktúru, riadenie a kontrolu, boli obozretne a účinne riadené a riešené a aby boli stanovené primerané záruky proti neoprávnenému prístupu a zneužitiu.

3. Členské štáty zabezpečia, aby všetky osobné údaje spracúvané ich jednotným kontaktným miestom boli uvedené v systéme správy vecí len dovtedy, kým je to nevyhnutné a primerané na účely, na ktoré sa osobné údaje spracúvajú, a aby sa následne nezvratne vymazali.

Kapitola VI

Záverečné ustanovenia

Článok 17
Štatistické údaje

1. Členské štáty každoročne do 1. marca poskytujú Komisii štatistické údaje o výmenách informácií s inými členskými štátmi podľa tejto smernice.

2. Štatistické údaje zahŕňajú minimálne:

a) počet žiadostí o informácie, ktoré predložili ich jednotné kontaktné miesto a ich orgány presadzovania práva;

b) počet žiadostí o informácie, ktoré prijali a na ktoré odpovedali jednotné kontaktné miesto a ich orgány presadzovania práva, rozdelených na naliehavé a nenaliehavé žiadosti a rozdelených podľa jednotlivých členských štátov, ktoré informácie prijímali;

c) počet žiadostí o informácie, ktoré boli zamietnuté podľa článku 6, rozdelených podľa žiadajúcich členských štátov a podľa dôvodov zamietnutia;

d) počet prípadov odchýlenia sa od lehôt uvedených v článku 5 ods. 1 z dôvodu povinnosti získať súdne povolenie v súlade s článkom 5 ods. 2, rozdelených podľa členských štátov, ktoré predložili príslušné žiadosti o informácie.

Článok 18

Podávanie správ

1. Komisia do *[dátum nadobudnutia účinnosti + 3 roky]* predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi vykonávanie tejto smernice.

2. Komisia do *[dátum nadobudnutia účinnosti + 5 rokov]* predloží Európskemu parlamentu a Rade správu, v ktorej posúdi efektívnosť a účinnosť tejto smernice. Komisia zohľadní informácie poskytnuté členskými štátmi a všetky ďalšie relevantné informácie súvisiace s transpozíciou a vykonávaním tejto smernice. Komisia na základe tohto hodnotenia rozhodne o vhodných následných opatreniach, v prípade potreby aj o legislatívnom návrhu.

Článok 19

Zmeny Dohovoru, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda

Od [*dátum uvedený v článku 21 ods. 1 prvom pododseku*] sa Dohovor, ktorým sa vykonáva Schengenská dohoda, mení takto:

i) článok 39 sa nahrádza touto smernicou v takom rozsahu, v akom sa uvedený článok vzťahuje na výmenu informácií na účel uvedený v článku 1 ods. 1 tejto smernice;

ii) článok 46 sa vypúšťa.

Článok 20

Zrušenie

Rámcové rozhodnutie 2006/960/SVV sa zrušuje od [dátum uvedený v článku 21 ods. 1 prvom pododseku].

Odkazy na uvedené rámcové rozhodnutie sa chápu ako odkazy na zodpovedajúce ustanovenia tejto smernice.

Článok 21

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do [*dátum nadobudnutia účinnosti + 2 roky*]. Komisii bezodkladne oznámia znenie týchto ustanovení.

Tieto ustanovenia uplatňujú od uvedeného dátumu. Článok 13 však uplatňujú od [*dátum nadobudnutia účinnosti + 4 roky*].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 22
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 23
Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Bruseli

Za Európsky parlament	*Za Radu*
predsedníčka	*predseda*